

ระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

International Trade Negotiation Information System

โดย

นายสุภัทร์ ตั้งตรงจิตร

รหัส 41067275

H002723

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ. ดร. ครรชิต มัลย์วงศ์

วัน เดือน ปี.....	02 ส.ค. 2550
เลขทะเบียน.....	02723
เลขเรียกหนังสือ.....	สท. 8345 2542
"ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สจล."	

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาโครงการศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ชื่อหัวข้อ	ระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
นักศึกษา	นายสุภัทร ตั้งตรงจิตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. ครรชิต มาลัยวงศ์
ระดับการศึกษา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
แขนงวิชา	การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การเจรจาการค้าระหว่างประเทศทั้งในกรอบพหุภาคีและทวิภาคี จำเป็นต้องมีท่าที กลยุทธ์ ในการเจรจาที่ถูกต้อง ทันเหตุการณ์ เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเจรจาการค้า กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์มีหน้าที่เสนอแนะนโยบาย และมาตรการด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่าง ประเทศ การจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้มีฐานข้อมูลใช้ สนับสนุนในการตัดสินใจ วางแผน และกำหนดนโยบายทางด้านเศรษฐกิจการค้า จะเป็นประโยชน์ ต่อการเจรจาการค้าของไทย ระบบนี้ได้จัดเก็บและจัดหาข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลที่ใช้ใน การเจรจาการค้า ข้อมูลมาตรการการค้า และข้อมูลเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า การพัฒนาระบบโดย การนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลการเจรจาการค้าได้

ระบบสารสนเทศที่จัดทำขึ้นนี้ ได้พัฒนาขึ้น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Office 2000 โดยฐานข้อมูลสร้างจากโปรแกรม Access และเว็บสร้างจากโปรแกรม FrontPage ซึ่ง ต้นแบบเป็นระบบที่พัฒนาขึ้นมาให้มีความทันสมัย และง่ายต่อการใช้งาน

Title International Trade Negotiation Information System
Student Mr. Supat Tangtrongchit
Advisor Assoc. Prof. Dr. Kanchit Malaivongs
Level of Study Master of Science in Information Technology
Major Information Technology Management
Academic Year 1999

ABSTRACT

Both bilateral and multilateral trade negotiations require updated information and efficient strategies in order to gain the most benefit. The Department of Business Economics is responsible for providing recommendations on international trade issues including policies and measures relating to Thailand's position. The establishment of the International Trade Negotiation Information System to support planning and decision making will provide a useful database for negotiations. Information collected and provided in this system comprises of trade negotiation data, trade barrier data and trading partners economics situation data. The system is developed for use in the Internet to be shared by several involving departments.

This system uses Microsoft Office 2000, the database developed by MS Access and the web pages developed by MS FrontPage, and a prototype will modernize the information system and make it users-friendly.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำโครงการศึกษาระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศฉบับนี้ คงจะไม่สำเร็จล่วงไปได้ด้วยดี หากไม่ได้ความร่วมมือที่ดีจากพี่ๆ และเพื่อนร่วมงานที่มีหน้าที่ในการเจรจาการค้าโดยตรง และสนับสนุนจัดทำข้อมูลสำหรับการเจรจา นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจมาโดยตลอด ท้ายที่สุดที่ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ครุฑจิต มาลัยวงศ์ เป็นอย่างสูง ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านมาให้คำแนะนำ และช่วยเหลือในการจัดทำโครงการนี้ให้สำเร็จลงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา !!! ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่	
1. บทนำ.....	
1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	4
1.2 ขอบเขตของโครงการ.....	5
1.3 แผนการดำเนินการศึกษา.....	5
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2. การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.....	
2.1 ความหมาย.....	7
2.2 ประเภทของการเจรจาต่อรองการค้า.....	8
2.3 เหตุผลในการเข้าร่วมเจรจา.....	9
2.4 บทบาทการเข้าร่วมเจรจาการค้าระหว่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์.....	10
3. ระบบงานเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.....	
3.1 โครงสร้างและหน้าที่ของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์.....	12
3.2 ฐานข้อมูลของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์.....	15
3.3 ระบบงานเจรจาการค้า.....	18
3.4 ระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ.....	25
3.5 ปัญหาของระบบปัจจุบัน.....	27
3.6 การวิเคราะห์ความเป็นไปได้.....	28

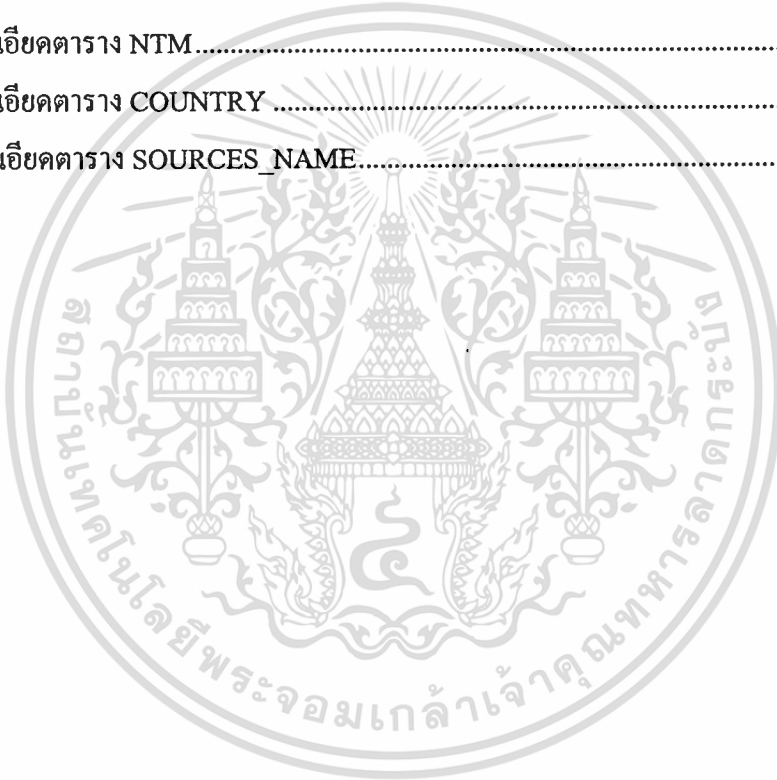
4. การวิเคราะห์และออกแบบระบบงานเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.....	
4.1 การพัฒนา.....	30
4.2 โครงสร้างของระบบงาน.....	32
4.3 การออกแบบ.....	37
5. การจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	
5.1 คุณสมบัติของอุปกรณ์.....	47
5.2 การบันทึกข้อมูลลงระบบ.....	48
5.3 หน้าจอและการแสดงผลของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า	52
6. สรุปและข้อเสนอแนะ.....	
6.1 สรุป.....	57
6.2 ปัญหาและข้อจำกัดของระบบ.....	58
6.3 ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	62
ภาคผนวก ข.....	68
ภาคผนวก ค.....	70
ประวัติผู้เขียน	77

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

3.1 รายละเอียดและชนิดของข้อมูลในระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ	21
4.1 แสดงรายละเอียดข้อมูลของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.....	35
4.2 ส่วนย่อยของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	37
4.3 รายละเอียดตาราง NTB.....	45
4.4 รายละเอียดตาราง NTM.....	45
4.5 รายละเอียดตาราง COUNTRY	45
4.6 รายละเอียดตาราง SOURCES_NAME.....	46

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

3.1	โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์.....	14
3.2	ระบบฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภท	17
3.3	Context Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ.....	19
3.4	Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ.....	20
3.5	Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย	23
3.6	Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศ.....	24
4.1	Context Diagram ของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.....	38
4.2	Data Flow Diagram ของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.....	39
4.3	Data Flow Diagram ของระบบงานการเจรจาการค้า.....	40
4.4	Data Flow Diagram ของระบบงานมาตรการประเทศคู่ค้า.....	41
4.5	Data Flow Diagram ของระบบงานเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า.....	42
4.6	E-R Diagram ของระบบงานมาตรการประเทศคู่ค้า.....	43
4.7	ตารางมาตรการของคู่ค้า.....	43
4.8	ตารางมาตรการของคู่ค้าที่ทำ Normalization แล้ว.....	44
5.1	การใช้โปรแกรม MS Word 2000 แปลงเอกสารเป็น HTML.....	48
5.2	การใช้โปรแกรม MS FrontPage 2000 จัดหมวดหมู่และเชื่อมโยงเอกสาร HTML	48
5.3	การใช้โปรแกรม Access 2000 ในการสร้างตาราง.....	49
5.4	รายละเอียดของข้อมูลในตาราง NTB.....	49
5.5	การแสดงความสัมพันธ์ของตารางต่างๆ ในโปรแกรม MS Access 2000	50
5.6	การใช้โปรแกรม MS Excel 2000 แปลงเอกสารเป็น HTML	51
5.7	การใช้โปรแกรม MS FrontPage 2000 จัดหมวดหมู่และเชื่อมโยงเอกสาร HTML	51
5.8	การผ่านเข้าสู่ระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า.....	52
5.9	เมนูหลักของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า.....	52
5.10	ข้อมูลของระบบการเจรจาการค้า.....	53
5.11	จอภาพแรกของระบบมาตรการการค้าของประเทศคู่ค้า.....	53

ภาพที่

5.12 ข้อมูลของระบบมาตรการการค้าของประเทศคู่ค้า	54
5.13 ข้อมูลของระบบเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า	54
5.14 ข้อมูลของระบบเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าโดยนำข้อมูลมาจากโปรแกรม Excel.....	55
5.15 การสืบค้นข้อมูลใน Website.....	55
5.16 การส่งข้อคิดเห็นให้ผู้เกี่ยวข้อง.....	56
5.17 สารบัญ Website สารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ประเทศไทยมีการติดต่อการค้ากับต่างประเทศมานานดังปรากฏตามหลักฐานว่า การค้าขายตั้งต้นในสมัยพ่อขุนรามคำแหง ในราวปีพุทธศักราช 1817 เมื่อเมืองฉอดตกเป็นของ สุโขทัย (เมืองฉอด ปัจจุบันตั้งอยู่ที่ตำบลแม่ตั้น อำเภอฉอด จังหวัดตาก) ก็ได้เปิดเส้นทางพาณิชย์ ขึ้นทั้งทางบกและทางทะเลจากสุโขทัยไปยังหัวเมืองใหญ่น้อยภาคใต้ เช่นเดียวกับเส้นทางพาณิชย์ จากเมืองฉอดไปยังเมืองเมาะตะมะ มีสินค้าไทยที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ เครื่องถ้วยชามที่เรียกกันว่า “สังคโลก” ต่อมาในสมัยอยุธยาเป็นสมัยรุ่งเรืองยิ่งยุคหนึ่งของประวัติศาสตร์ชาติไทย และอาจกล่าวได้ว่า ได้อาศัยการค้าขายนั่นเองเป็นรากฐานสำคัญ การค้าขายกับต่างประเทศสมัยอยุธยาอยู่ในหน้าที่ของกรมพระคลัง ซึ่งรวมทั้งกรมท่าอันเทียบเท่ากับกระทรวงต่างประเทศสมัยนี้ โดยในสมัยอยุธยาตอนกลาง มีฝรั่งชาวยุโรปเข้ามาค้าขายด้วยเป็นชาติแรก คือ โปรตุเกส ในสมัยของ สมเด็จพระรามาธิบดีที่สอง ไทยได้ทำหนังสือสัญญาทางพระราชไมตรีค้าขายกับโปรตุเกส เป็นสัญญาฉบับแรกที่ทำกับนานาประเทศ มีประเพณีที่จะต้องจารึกลงบนแผ่นทอง เสมือนว่า .. สองพระนครเป็นทองแผ่นเดียวกัน ... และใช้หัวแหวนประทับแทนตรา นอกจากโปรตุเกสแล้วเรายังค้าขายกับจีน ญี่ปุ่น สเปน ฮอลันดา (หรือวิลันดา)

ในต้นสมัยรัตนโกสินทร์ นโยบายการค้าคือ ส่งเสริมให้มีการค้าสำเภาทั้งของหลวงและเอกชน อนุญาตให้เจ้านายและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ส่งสำเภา นำสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ โดยมีพระคลังสินค้ากับกรมท่า รับผิดชอบ กรมคลังมีภาระรับผิดชอบงานการพาณิชย์หนักขึ้น ต้องเจรจาต้อนรับทูตชาวต่างประเทศที่มาติดต่อเจรจาการค้าหลายรายเช่น โปรตุเกส ซึ่งมาเป็นชาติแรก และต่อมาไทยได้อนุญาตให้โปรตุเกสจัดตั้งสถานกงสุลขึ้นเป็นชาติแรก เป็นสถานกงสุลแห่งแรกในประเทศไทย และยังมีการค้ากับประเทศใกล้เคียง คือ ญวน เขมร และมลายู สินค้าขาออกที่สำคัญ มี เหล็ก ดีบุก ไม้สัก ยาง น้ำตาล พริกไทย และปลาเค็ม เป็นต้น ส่วนสินค้าขาเข้าที่สำคัญมี แพร ไหม เครื่องถ้วยชาม เครื่องลายคราม ใบชา และกระดาด

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงตัดสินพระทัยดำเนินบทบาทการพาณิชย์ต่างประเทศในรูปแบบใหม่ เนื่องจากสถานการณ์การเมืองในต่างประเทศที่ปรวนแปร เช่น การปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรป สงครามฝิ่นในจีน ตลอดจนการสูญเสียเอกราชของประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งล้วนแต่เป็นแรงจูงใจให้พระองค์พลิกโฉมหน้าการค้าไทย ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในประวัติศาสตร์การพาณิชย์

อังกฤษได้ส่ง เฮนรี เบอร์นี มาเจรจาการค้ากับไทย ทำให้เกิดสนธิสัญญาทางพระราชไมตรีและการพาณิชย์ระหว่างไทยอังกฤษ หรือสนธิสัญญาเบอร์นี ใน พ.ศ. 2369 เนื้อหาสำคัญทางการค้า คือ ยกเลิกการผูกขาดสินค้าในหลาย ๆ ด้าน การค้าเสรีมากขึ้น ยกเลิกพระคลังสินค้า และยกเลิกระบบภาษีแบบโบราณตามความกว้างของปากเรือ มาเก็บแบบร้อยละสาม และปี พ.ศ. 2375 รัฐบาลอเมริกาส่งนายเอเดมัน โรเบิร์ต เป็นทูตมาทำสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์เช่นกัน

ผลจากสัญญานี้ ไทยเราเสียเปรียบอยู่หลายประการ แต่ผลดีก็คือ ต่อมาการค้าก็เจริญขึ้นทันตาอย่างน่าพิศวง ดังที่จดหมายเหตุของหมอบรัดเลย์ เขียนไว้ว่า¹

...การค้าเจริญรวดเร็ว ไม่เคยมีเหมือนเช่นนี้มาก่อน...

และหนังสือมหรษาธิเบตนั้นก็ได้ลงข้อความว่า²

“..ภายในเวลา 19 เดือน นับแต่วันลงนาม มีเรือเข้ามากรุงถึง 103 ลำ ซึ่งเป็นจำนวนมากไม่มีเคยปรากฏมาก่อน สินค้าไทยขายคล่อง เงินทองเข้าประเทศเป็นอันมาก ข้าวของขึ้นราคาอย่างรวดเร็ว ที่เสียบเหงากลับก็คึกคักคั่งด้วยเรือแพ ถึงกับต้องออกกฎหมายท้องน้ำควบคุมการเดินเรือใหญ่ในลำน้ำ”

อย่างไรก็ตาม ราชการที่เกี่ยวกับการค้าในสมัยนั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างสับสน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับทั้งกรมท่า พระคลัง กลาโหม มหาดไทย ยุติธรรม โดยไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง จนกระทั่งถึงในรัชสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 แห่งกรุง

¹ กระทรวงพาณิชย์, 70 ปีกระทรวงพาณิชย์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิชย์, 2538), หน้า 32.

² เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน

รัตนโกสินทร์ ได้แบ่งหน่วยราชการใหม่ออกเป็นส่วนๆ และเห็นว่าน่าจะได้มีหน่วยราชการที่รับผิดชอบด้านการค้าขายอย่างจริงจังขึ้น จึงได้จัดตั้ง "กระทรวงเกษตรพาณิชย์การ" ขึ้นในปี พ.ศ. 2435 แต่ต่อมาได้ถูกยุบเลิกเป็นกรมๆ หนึ่งในกระทรวงพระคลังในปี พ.ศ. 2439 และเปลี่ยนชื่อเป็น "กรมพาณิชย์และสถิติพยากรณ์" ในปี พ.ศ. 2458 จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2463 ในรัชสมัยสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ประกาศยกกรมพาณิชย์และสถิติพยากรณ์ขึ้นเป็น "สภาเผยแผ่การพาณิชย์" มีฐานะเป็นกระทรวง ซึ่งสภาเผยแผ่การพาณิชย์ดังกล่าวได้เปลี่ยนรูปแบบงานที่รับผิดชอบและเปลี่ยนชื่อมาหลายครั้ง เช่น เป็นกระทรวงเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2476 กระทรวงการเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2484 กระทรวงพาณิชย์ในปี พ.ศ. 2485 กระทรวงเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2495 และใช้ชื่อกระทรวงพาณิชย์อีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2515 และตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 216/2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมปี พ.ศ. 2518 ได้กำหนดให้กระทรวงพาณิชย์มีอำนาจเกี่ยวกับการพาณิชย์รวมตลอดทั้งการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า การควบคุมและส่งเสริมเกี่ยวกับ กิจการค้าและการประกันภัย

สำหรับงานในส่วนนี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ด้านการค้าต่างประเทศที่ได้รับมอบหมาย ปราบกฏตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ 16 มกราคม ปี พ.ศ. 2466 ว่า "ราชการอันเป็นหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์" ได้แก่ แผนการศึกษากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และสัญญาทางพระราชไมตรีกับนานาประเทศเพื่อสามารถพิเคราะห์แก้ไขเหตุขัดข้องและเสาะหาช่องทางที่จะส่งเสริมพาณิชย์ให้รุ่งเรืองยิ่งขึ้น ควรรวมขึ้นเป็นกรมให้ที่ปรึกษากฎหมายแห่งสภาเผยแผ่พาณิชย์เป็นหัวหน้ารับผิดชอบต่อเสนาบดีโดยตรง เพื่อยังให้ราชการแผนกนี้ดำเนินยิ่งขึ้นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งเป็น "กรมทะเบียนการค้าขึ้นในกระทรวงพาณิชย์"³ และจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2485 มีการแบ่งงานกระทรวงพาณิชย์ใหม่โดยมีกรมการค้าต่างประเทศเพิ่มเติม กรมการค้าต่างประเทศจึงเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการค้าต่างประเทศ รวมทั้งการเจรจาการค้ากับต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ ยังเป็นงานที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการค้าในรูปแบบทวิภาคี สำหรับความสัมพันธ์ทางการค้าในรูปแบบพหุภาคีอยู่ภายใต้การดำเนินงานของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์มาโดยตลอด นับตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มเตรียมการเข้าเป็นสมาชิกความตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากร

³ กระทรวงพาณิชย์, ประวัติกระทรวงพาณิชย์ ในวาระครบรอบ 60 ปี (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2523), หน้า 35.

และการค้า (GATT) และได้โอนงานความสัมพันธ์ทางการค้าในรูปแบบภูมิภาค ซึ่งเดิมอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการค้าต่างประเทศมา ได้แก่ ความร่วมมือของอาเซียน

ในปี พ.ศ. 2542 กระทรวงพาณิชย์ได้มีการปรับโครงสร้างการปฏิบัติงานใหม่ จากงานเจรจาการค้าที่มีกรมการค้าต่างประเทศ และกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ รับผิดชอบอยู่ ได้ถูกนำมารวมกัน โดยให้กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ดูแลทั้งงานเจรจาการค้าพหุภาคี และทวิภาคี รวมทั้งความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าภูมิภาค อนุภูมิภาค และองค์กระหว่างประเทศอื่นๆ

แม้ไทยจะมีการติดต่อการค้ากับต่างประเทศมานานตั้งแต่สมัยอยุธยา แต่ก็มีประสบการณ์ไม่นานในโลกการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ การเจรจาการค้าระหว่างประเทศทั้งในกรอบพหุภาคีและทวิภาคี จำเป็นต้องมีท่าทีกลยุทธ์ ในการเจรจาที่ถูกต้อง ทันเหตุการณ์ เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเจรจาการค้า ควรจะต้องมีระบบสารสนเทศที่ช่วยในการสนับสนุนการตัดสินใจ วางแผน และกำหนดนโยบายทางด้านเศรษฐกิจการค้า

1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ มีดังนี้

1. วิเคราะห์ระบบงานเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
2. พิจารณาแนวทางเลือกการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
3. พัฒนา และจัดสร้างระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
4. สร้างฐานข้อมูลขั้นต้นสำหรับทดสอบระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

1.2 ขอบเขตของโครงการ

โครงการนี้เป็นการศึกษา วิเคราะห์และออกแบบระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยทำการศึกษาจากระบบงานเจรจาการค้าของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นหน่วยงานเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย แล้วนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์ และจัดสร้างระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เพื่อช่วยในการสนับสนุน การตัดสินใจ วางแผน และกำหนดนโยบายทางด้านเศรษฐกิจการค้า ในการพัฒนาระบบงาน ดังกล่าว จะนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการจัดทำระบบ เพื่อให้ระบบง่ายต่อการใช้งาน โดย ผู้ใช้สามารถเรียนรู้ได้โดยรวดเร็ว สำหรับข้อมูลที่น่าสนใจในโครงการนี้ได้กำหนดให้ใช้เพียง บางส่วนเพื่อทำการทดสอบระบบเท่านั้น

1.3 แผนการดำเนินการศึกษา

ขั้นตอนของโครงการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ระบบงานการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยการศึกษา ปัญหา การศึกษาความเป็นไปได้ และการวิเคราะห์ระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. การออกแบบระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยการออกแบบระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าเบื้องต้น และการออกแบบโดยละเอียด
3. การพัฒนาจัดสร้างระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่

1. ต้นแบบของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศที่สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ฐานข้อมูลการเจรจาการค้าระหว่างประเทศขั้นต้นที่สามารถนำไปพัฒนาเป็นฐานข้อมูลที่สมบูรณ์
3. การนำระบบสารสนเทศมาใช้สนับสนุนในการตัดสินใจ วางแผน และกำหนดนโยบายทางด้านเศรษฐกิจการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

2.1 ความหมาย

ในชีวิตประจำวันของคนเราเกิดการเจรจาต่อรองได้ทุกสถานที่และทุกเวลา ทั้งโดยที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัว เช่น การต่อรองกับพ่อแม่ ภรรยา ลูก ครู แม่ค้า ผู้บังคับบัญชา ลูกน้อง ฯลฯ แต่ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาต่อรองชนิดใด จะประกอบด้วยลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้⁴

1. บุคคล 2 ฝ่ายขึ้นไป โดยผู้เข้าร่วมเจรจาต่อรอง “มุ่งหวัง” ว่าตนจะต้องได้รับบางสิ่งบางอย่างตอบแทนในสิ่งที่ตนต้อง “ยอมให้” แลกเปลี่ยนจากการเจรจาต่อรอง
2. เกิดผลประโยชน์ 2 ทาง (two-way benefit) คือ มีการแลกเปลี่ยนบางสิ่งบางอย่างกับสิ่งที่ตนเองต้องการจากอีกฝ่ายหนึ่ง
3. เมื่อผลประโยชน์สอดคล้องกับทุกฝ่ายจึงจะบรรลุความตกลงกันได้

ได้มีผู้ให้คำนิยามของคำว่า “การเจรจาต่อรอง” (Negotiation) ไว้หลายทัศนะ เช่น

Negotiations are formal discussion between two people who have different aims or intentions, especially in business or politics, during which they try to reach an agreement⁵

---

⁴ เกริกไกร จีระแพทย์, การเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย (กรุงเทพฯ : คู่แข่งมีคดี, 2539), หน้า 5.

⁵ Collins Cobuild English Dictionary (London : HarperCollins Publishers, 1995) หน้า 1105.

การเจรจาต่อรอง เป็นการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ต่างฝ่ายต่างได้
รับสิ่งที่ตนต้องการ⁶

สำหรับนิยามของคำว่า “การเจรจาต่อรองทางการค้า” มิได้มีผู้นิยามไว้โดยตรง
แต่อนุโลมให้มีความหมายใกล้เคียงกัน ได้แก่

การเจรจาต่อรอง เป็นการต่อรองระหว่างผู้แทนของรัฐบาล ในการแสวง
หาผลประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนข้อตกลงย้อนร่วมกัน⁷

การเจรจาต่อรองทางธุรกิจ เป็นกระบวนการต่อรองในประเด็นต่างๆ ในเรื่องใด
เรื่องหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรลุผลประโยชน์ร่วม
กัน⁸

2.2 ประเภทของการเจรจาต่อรองการค้า

การแบ่งประเภทการเจรจาต่อรองการค้า อาจแบ่งได้ตามวัตถุประสงค์ของการ
เจรจาต่อรองการค้าและระดับการเจรจา

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการเจรจา

1.1 การเจรจาเพื่อซื้อขายสินค้าหรือบริการ เป็นการเจรจาต่อรองเพื่อซื้อขาย
หรือแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย โดยมีราคาเป็นเครื่องต่อรอง

⁶ มิเชล สชาตกี และเวน อาร์ คอฟเฟย์, เจรจาย่างมีชั้น ต่อรองอย่างมีเชิง แปลโดย อำนวยชัย
ปฏิบัติพิทักษ์ (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2534), หน้า 15.

⁷ John J. Harter, Language of Trade : A Glossary of Terms Frequently Used in the
International Trading System, (United States : Information Agency, 1984), Unpaged.

⁸ George Holmers & Stan Glaser, Business-to-Business Negotiation, (Oxford :
Buterworth-Heinemann, 1991), p 5.

1.2 การเจรจาหรือเพื่อแลกเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ทางการค้า (Trade Preferences) เป็นการเจรจาต่อรองเพื่อแลกเปลี่ยนหรือลดหย่อนสิทธิพิเศษทางการค้า เช่น ภาษี และมาตรการที่มีใ้ภาษี

1.3 การเจรจาเพื่อจัดทำข้อตกลงทางการค้า

1.4 การเจรจาเพื่อความร่วมมือและพัฒนาด้านการค้า

1.5 การเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาและหรือข้อพิพาทการค้า

2. แบ่งตามระดับการเจรจา

2.1 การเจรจาการค้าสองฝ่ายหรือทวิภาคี (Bilateral Trade Negotiation) เป็นการเจรจาระหว่าง 2 ฝ่าย เช่น ผู้ซื้อและผู้ขาย ประเทศคู่ค้า 2 ประเทศ กลุ่มประเทศ 2 กลุ่ม

2.2 การเจรจามากฝ่าย (Plurilateral Trade Negotiation) เป็นการเจรจาของประเทศ ตั้งแต่ 3 ประเทศขึ้นไป ได้แก่ การเจรจาในกรอบของกลุ่มเศรษฐกิจต่างๆ เช่น อาเซียน สหภาพยุโรป เป็นต้น ถ้าเป็น 3 ประเทศจะเรียกว่าเป็นการเจรจา 3 ฝ่าย (Tripartite) ถ้าเป็น 4 ประเทศเรียกว่าการเจรจาสี่ฝ่าย (Quadrilateral)

2.3 การเจรจาการค้าหลายฝ่ายหรือพหุภาคี (Multilateral Trade Negotiation) เป็นการเจรจาระหว่างประเทศที่มีประเทศเข้าร่วมเจรจามากมายหลายประเทศ และปกติจะมีเรื่องที่จะเจรจาครอบคลุมหลายเรื่อง มักต้องใช้เวลาเจรจายาวนานและต่อเนื่อง เช่น การเจรจาในกรอบของข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) และการประชุมว่าด้วยการค้าและการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNCTAD) เป็นต้น

2.3 เหตุผลในการเข้าร่วมเจรจา

เหตุผลสำคัญในการเข้าร่วมเจรจาการค้า หากเป็นการเจรจาซื้อขายในกรอบของภาคเอกชนจะเป็นไปเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า แต่สำหรับในภาครัฐบาล กลุ่มสมาคมหรือธุรกิจต่างๆ จะเป็นไปเพื่อแลกเปลี่ยนสิทธิประโยชน์ จัดทำข้อตกลงร่วมมือ แก้ไขปัญหาอุปสรรคหรือข้อพิพาททางการค้า ทั้งนี้เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ทางการค้าของชาติ และวัตถุประสงค์ที่สำคัญของนานาประเทศในยุคนี้ ก็คือ การเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Liberalisation)

2.4 บทบาทการเข้าร่วมเจรจาการค้าระหว่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์

ภายหลังจากที่มีพระบรมราชโองการมอบให้กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ดูแลจัดทำสัญญาทางพระราชไมตรีกับนานาประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2466 เป็นต้นมา กระทรวงพาณิชย์จึงได้เริ่มมีบทบาทในด้านการเจรจาการค้าและการจัดทำข้อตกลงทางการค้ากับต่างประเทศเด่นชัดขึ้นทั้งในด้านการเจรจาทวิภาคีและภูมิภาค และพหุภาคี ดังนี้

การเจรจาทวิภาคี เริ่มมีการเจรจาเพื่อจัดทำข้อตกลงทางการค้ากับประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศแรกในปี พ.ศ. 2500 จนถึงปัจจุบันประเทศไทยได้จัดทำข้อตกลงการค้ากับประเทศต่างๆ รวม 36 ประเทศ โดยการเจรจาการค้าภายใต้ข้อตกลงดังกล่าวมีการเจรจาทั้งในรูปแบบการตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee : JTC) คณะกรรมาธิการร่วมทางเศรษฐกิจ (Joint Economic Cooperation Commission : JC) และการเจรจาปัญหาการค้าเป็นรายกรณี เช่น การเจรจาทำความตกลงการค้าสิ่งทอกับสหรัฐฯ ที่เริ่มมีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 การเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาการค้ากับสหรัฐฯ ในกรณีที่สหรัฐฯ ได้ยื่นเงื่อนไขให้ไทยคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและเสนอกฎหมายเครื่องหมายทางการค้าต่อรัฐสภาเพื่อแลกเปลี่ยนกับการต่ออายุโครงการให้สิทธิพิเศษทางการค้า (GSP) ของสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2529 กรณีกฎหมายการค้ามาตรา 301 ระหว่าง พ.ศ. 2532-2536 ซึ่งยังคงเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และการเจรจาแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์กับสหรัฐฯ และประชาคมยุโรปในปี พ.ศ. 2534

การเจรจาในกรอบภูมิภาค เริ่มตั้งแต่ประเทศไทยเป็นสมาชิกอาเซียนในปี พ.ศ. 2510 แต่การเจรจาการค้าภายใต้อาเซียนได้เริ่มอย่างจริงจังภายหลังจากมีข้อตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างอาเซียน (Agreement on ASEAN Preferential Trading Arrangement : ASEAN PTA) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา โดยการดำเนินการเจรจาภายใต้อาเซียนมีหลายระดับทั้งในระดับเจ้าหน้าที่ ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสทางเศรษฐกิจและระดับรัฐมนตรีเศรษฐกิจ สำหรับการเจรจาในกรอบของเอเปค เริ่มตั้งแต่ก่อตั้งเอเปคในปี พ.ศ. 2532 โดยในระยะแรกเป็นการประชุมในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป และเริ่มมีการเจรจาด้านการค้าเมื่อมีการจัดตั้งคณะกรรมการด้านการค้าและการลงทุนในปี พ.ศ. 2536 การเจรจาการค้าภายใต้เอเปคจะทวีความเข้มข้นต่อไป จากการที่เอเปคได้ประกาศที่จะเปิดเสรีทางการค้าระหว่าง

กันภายในปี พ.ศ. 2553 สำหรับประเทศพัฒนาแล้ว และปี พ.ศ. 2563 สำหรับประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการเจรจาต่อรองในรายละเอียดระหว่างกันต่อไป

การเจรจาพหุภาคีหรือการเจรจาการค้าหลายฝ่าย ประเทศไทยได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในการเจรจาการค้าหลายฝ่ายภายใต้กรอบข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือเกตต์ในการเจรจารอบโตเกียวเมื่อปี พ.ศ. 2516 ในฐานะประเทศผู้สังเกตการณ์ ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทย โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการเจรจาการค้าหลายฝ่ายขึ้นเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม ปี พ.ศ. 2516 เพื่อทำหน้าที่เตรียมการและดำเนินการเกี่ยวกับการเจรจาการค้าหลายฝ่ายของเกตต์ และเตรียมการเข้าเป็นสมาชิกเกตต์ และภายหลังจากที่ประเทศไทยได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกเกตต์ในปี พ.ศ. 2525 ประเทศไทยได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเจรจาระดับต่างๆ ของเกตต์ ในฐานะประเทศสมาชิก รวมทั้งได้เข้าร่วมไปมีบทบาทการเจรจาอย่างเข้มข้นในการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยระหว่างปี พ.ศ. 2529-2536

สำหรับในกรอบของอังค์เทตหรือการประชุมว่าด้วยการค้าและการพัฒนาแห่งองค์การสหประชาชาติ ประเทศไทยได้เข้าไปมีบทบาทร่วมในฐานะประเทศผู้ก่อตั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2507 เป็นต้นมา โดยมีการเจรจาที่สำคัญ คือ การเจรจาภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (Generalized System of Preferences : GSP) ในปี พ.ศ. 2507 การเจรจาภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสินค้าโภคภัณฑ์และกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ ปี พ.ศ. 2519 การเจรจาภายใต้โครงการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (Global System of Trade Preferences Among Developing Countries : GSTP) ในปี พ.ศ. 2531

จนถึงปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า กระทรวงพาณิชย์ได้เข้าไปมีบทบาทร่วมในการเจรจาการค้าระหว่างประเทศในทุกรูปแบบทั้งการเจรจาวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี โดยมีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์รับผิดชอบในการเจรจาการค้าดังกล่าว และหากเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องการการตัดสินใจในระดับสูงก็จะนำเสนอคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) คณะรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาเฉพาะเรื่องเป็นผู้ตัดสินใจ โดยยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ทำหน้าที่กำหนดท่าทีและดำเนินการเจรจาในรูปแบบครบวงจรโดยเฉพาะ

บทที่ 3

ระบบงานเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ในการทบทวนภารกิจของกระทรวงพาณิชย์ โดยเน้นการลดขนาด ขจัดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพ ได้ดำเนินการปรับโครงสร้างกรมต่างๆ ในกระทรวงพาณิชย์ สำหรับกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ได้กำหนดวิสัยทัศน์ใหม่ในการเป็นผู้นำเสนอนโยบาย กลยุทธ์ และการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้ดำรงไว้และให้ได้มาซึ่งประโยชน์สูงสุดของประเทศ โดยได้รวมการเจรจาระดับทวิภาคี (เดิมอยู่ที่กรมการค้าต่างประเทศ) และการเจรจาระดับพหุภาคีไว้ที่กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์เพียงแห่งเดียว เพื่อให้การบริหารการเจรจา และการกำหนดท่าที กลยุทธ์การเจรจาในเวทีต่างๆ มีความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

3.1 โครงสร้าง และหน้าที่ของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

เนื่องจากวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยเฉพาะรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของไทย ที่เน้นการกระจายอำนาจ ตลอดจนกระแสการปฏิรูประบบราชการ ได้ส่งผลให้ระบบราชการหันมาทบทวนบทบาท ภารกิจ โดยเน้นการลดขนาด ขจัดความซ้ำซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพ โดยกระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานแรกที่ตอบรับภาวะการดังกล่าว และได้ดำเนินการปรับ โครงสร้างกระทรวงพาณิชย์

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์เป็นหนึ่งในเจ็ดกรมของกระทรวงพาณิชย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างค่อนข้างมาก ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

- เพื่อรองรับกฎเกณฑ์ กติกา การค้าเสรีของโลกและการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้น
- เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและรองรับความกดดันกระแสการเปิดเสรีการค้า การลงทุน
- เพื่อนำไปสู่แนวคิดจัดองค์กรสมัยใหม่ให้มีความพร้อมของบุคคลากรสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

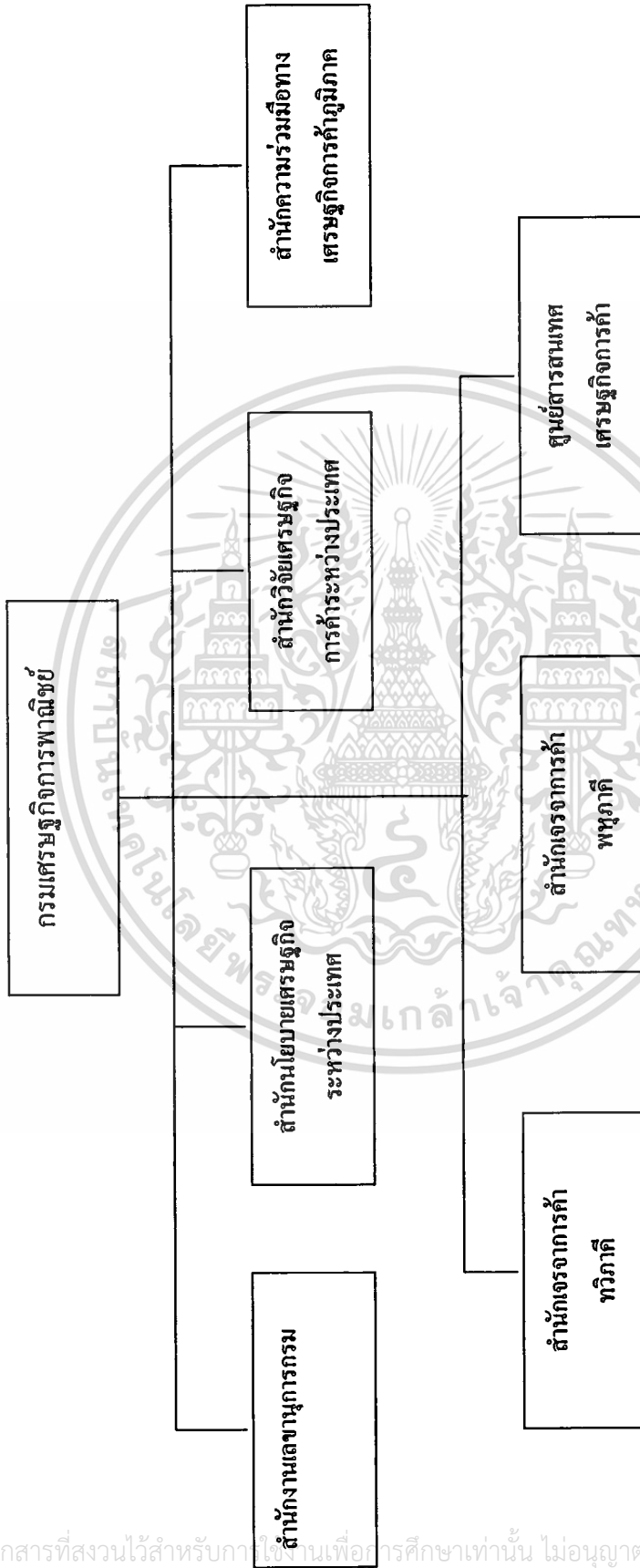
- ทำงานในเชิงรุก และเชิงรับด้านเจรจาการค้า
- เพื่อให้การเจรจาการค้ามีความเป็นเอกภาพมากขึ้น

โครงสร้างใหม่ของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์แบ่งส่วนราชการภายนอกได้ ดังนี้
(รายละเอียดตามภาพที่ 3.1)

1. สำนักงานเลขานุการกรม
2. ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า
3. สำนักความร่วมมือเศรษฐกิจการค้าภูมิภาค
4. สำนักเจรจาการค้าทวิภาคี
5. สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี
6. สำนักนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
7. สำนักวิจัยเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ

นอกจากนี้ ยังได้มีการปรับปรุงบทบาทภารกิจของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ โดยจะมีบทบาทภารกิจที่สำคัญ 3 ด้าน คือ

1. บทบาทและภารกิจในการกำหนดกลยุทธ์ ทำที่การเจรจาทวิภาคีและพหุภาคี มีสำนักงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักเจรจาการค้าทวิภาคี สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี และสำนักความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าภูมิภาค
2. บทบาทและภารกิจ ด้านเสนอแนะแนวทางกำหนดนโยบาย มาตรการ ตลอดจนทำที่ กลยุทธ์ในด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ และทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) มีสำนักงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสำนักวิจัยเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ
3. ส่วนสนับสนุนการบริหารและปฏิบัติงานของกรมฯ รวมทั้งการให้บริการด้านข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ มีสำนักงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเลขานุการกรม และศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

3.2 ฐานข้อมูลของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ในปี พ.ศ. 2536 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ได้จัดทำโครงการจัดสร้างฐานข้อมูลที่เรียกว่า ฐานข้อมูลการค้า ซึ่งเป็นโครงการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อจัดระบบฐานข้อมูลและการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลการค้า 9 ประเภทที่เกี่ยวข้องในลักษณะแหล่งข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ในกระทรวง ทั้งส่วนกลาง ต่างประเทศ และภูมิภาค ให้เป็นระบบ เป็นเอกภาพเดียวกัน สามารถติดตามความเคลื่อนไหวการผลิตและการตลาดได้อย่างมีระบบครบวงจร
2. เพื่อส่งเสริมให้มีคลังข้อมูลหรือฐานข้อมูลเฉพาะกิจเกิดขึ้นในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คลังข้อมูลกลาง และฐานข้อมูลรวม เพื่อใช้เผยแพร่ข้อมูลสู่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกจุดของหน่วยงานกระทรวงพาณิชย์
3. เพื่อมีฐานข้อมูลในการสร้างระบบเตือนภัยทางการค้า การพยากรณ์ การตั้งเป้าหมายและโอกาสทางการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยร่วมมือกับภาคราชการและเอกชนตามนโยบายรัฐบาล

ตามแผนดำเนินการกรมฯ ได้ว่าจ้างที่ปรึกษาจัดสร้างฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภท โดยกำหนดขั้นตอนการพัฒนาเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2536 จัดสร้างข้อมูลการค้า 3 ประเภท คือ

1. ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย
2. ข้อมูลความตกลงและมาตรการการค้าของไทยและประเทศคู่ค้ากลุ่มประเทศคู่ค้าที่สำคัญ
3. ข้อมูลเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของไทยและต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2537 จัดสร้างข้อมูลการค้า 2 ประเภท คือ

4. ข้อมูลการค้าของต่างประเทศ ได้แก่ กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น

5. ข้อมูลราคาและดัชนีราคา

ขั้นตอนที่ 3 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2538 จัดสร้างข้อมูลการค้า 4 ประเภท คือ

6. ข้อมูลการค้าโลก

7. ข้อมูลสินค้า (Product Profile) ของสินค้าสำคัญ

8. ข้อมูลประเทศ (Country Profile) ของประเทศสำคัญ

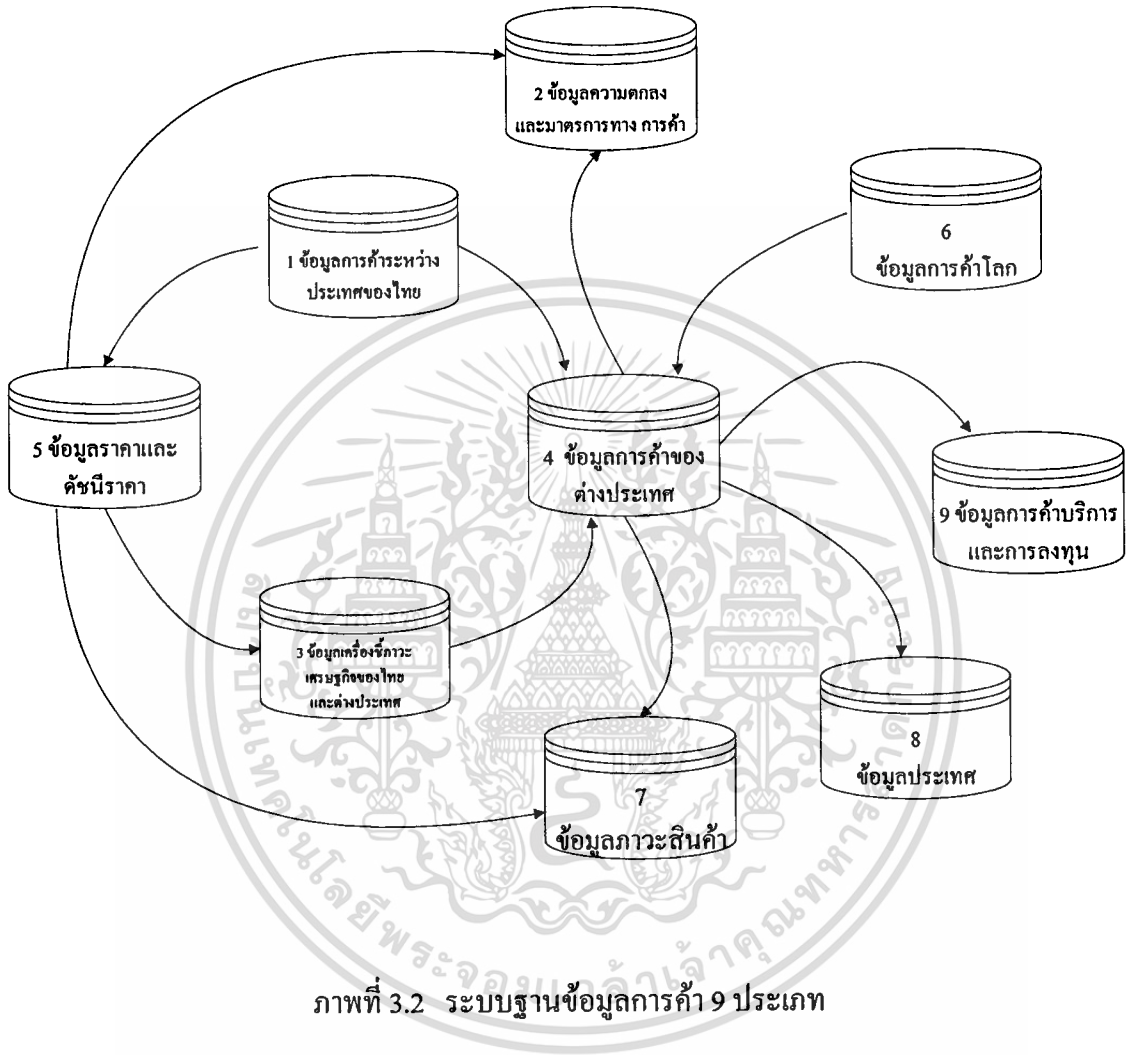
9. ข้อมูลการค้าบริการและการลงทุน

ขั้นตอนที่ 4 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2539 จัดสร้างฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญทางการค้า (Trade Expert System) และการจัดตั้ง Internet Node ของกระทรวงพาณิชย์

บริษัท คอมพิวเตอร์ ซีสเต็มส์ คอนซัลติ้ง จำกัด เป็นบริษัทที่ปรึกษาการออกแบบ การสร้างฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภท โดยมีลักษณะการเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างระบบ ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

1. การเชื่อมโยงระหว่างระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ โดยผ่านทางรหัสสินค้าออกสำคัญของไทยเป็นหลัก ซึ่งรหัสสินค้าออกสำคัญจะอ้างอิงไปถึงรหัส ฮาร์โมไนซ็อกทอดหนึ่ง
2. การเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลมาตรการภาษีและมิใช่ภาษี โดยผ่านทางรหัสฮาร์โมไนซ็อกทอดหนึ่ง
3. การเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจของไทยและต่างประเทศ โดยผ่านทางรหัสประเทศ
4. การเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลการค้าโลก โดยผ่านทางรหัสประเทศ
5. การเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลภาวะสินค้า โดยผ่านทางรหัสประเทศร่วมกับรหัส สินค้าส่งออกสำคัญที่จัดทำไว้เป็นมาตรฐาน
6. การเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลประเทศ โดยผ่านทางรหัสประเทศ
7. การเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลการค้าบริการ โดยผ่านรหัสประเทศ
8. การเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลราคาและดัชนีราคา โดยผ่านทางรหัสประเทศ ร่วมกับรหัสสินค้า

สามารถแสดงการเชื่อมโยงได้ดังภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.2 ระบบฐานข้อมูลการค้ำ 9 ประเภท

จากการปรับโครงสร้างกระทรวงพาณิชย์ใหม่ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ก็ได้ปรับแผนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาและขยายฐานข้อมูลเศรษฐกิจการค้าให้สมบูรณ์ และสอดคล้องกับภาระหน้าที่ใหม่ เป็นฐานข้อมูลนโยบายเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศและการเจรจาการค้า ซึ่งประกอบด้วย

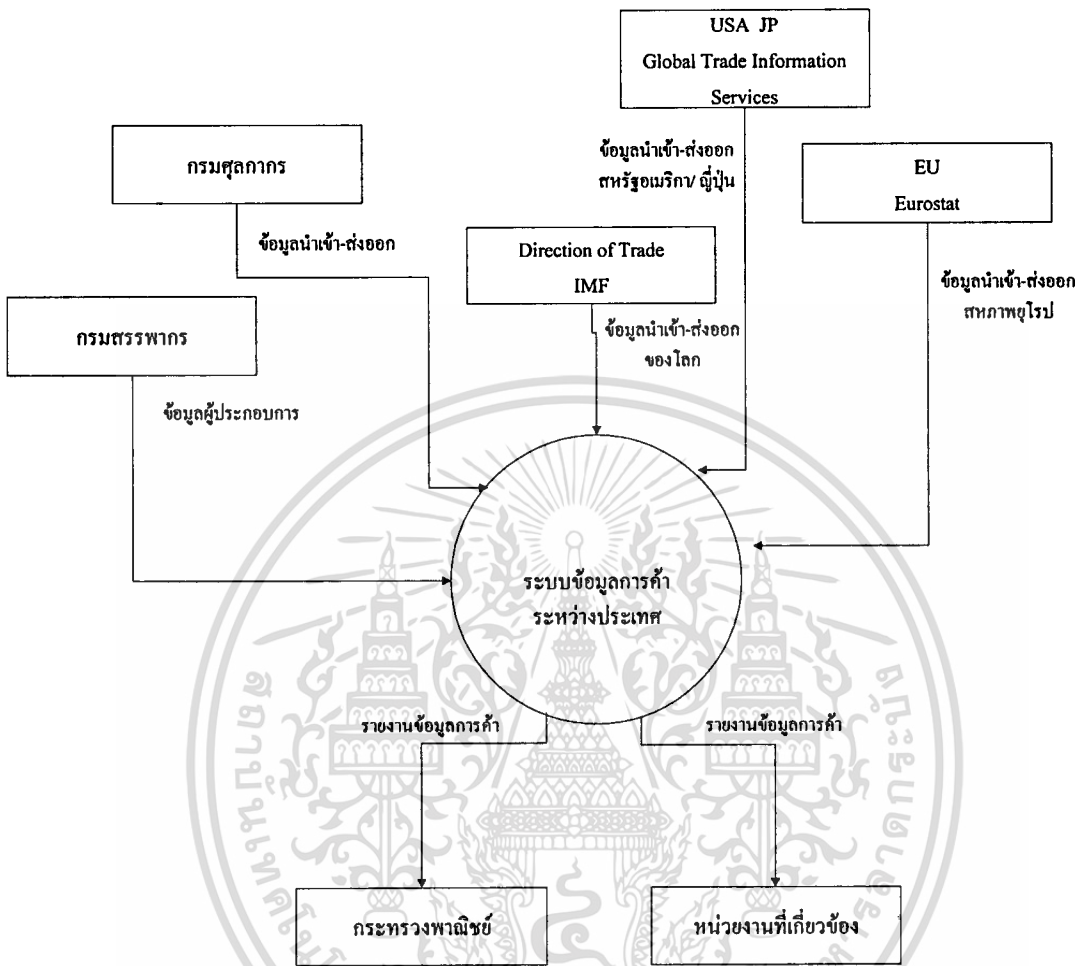
1. ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ
2. ข้อมูลการค้าต่างประเทศ
3. ข้อมูลของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ
4. ข้อมูลข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ
5. ข้อมูลมาตรการการค้า
6. ข้อมูลผลิตภัณฑ์และสินค้าสำคัญ

โดยได้นำฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภทที่ได้ออกแบบไว้มาปรับปรุง แก้ไขให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ใหม่ ดังที่จะได้กล่าวในบทต่อไป

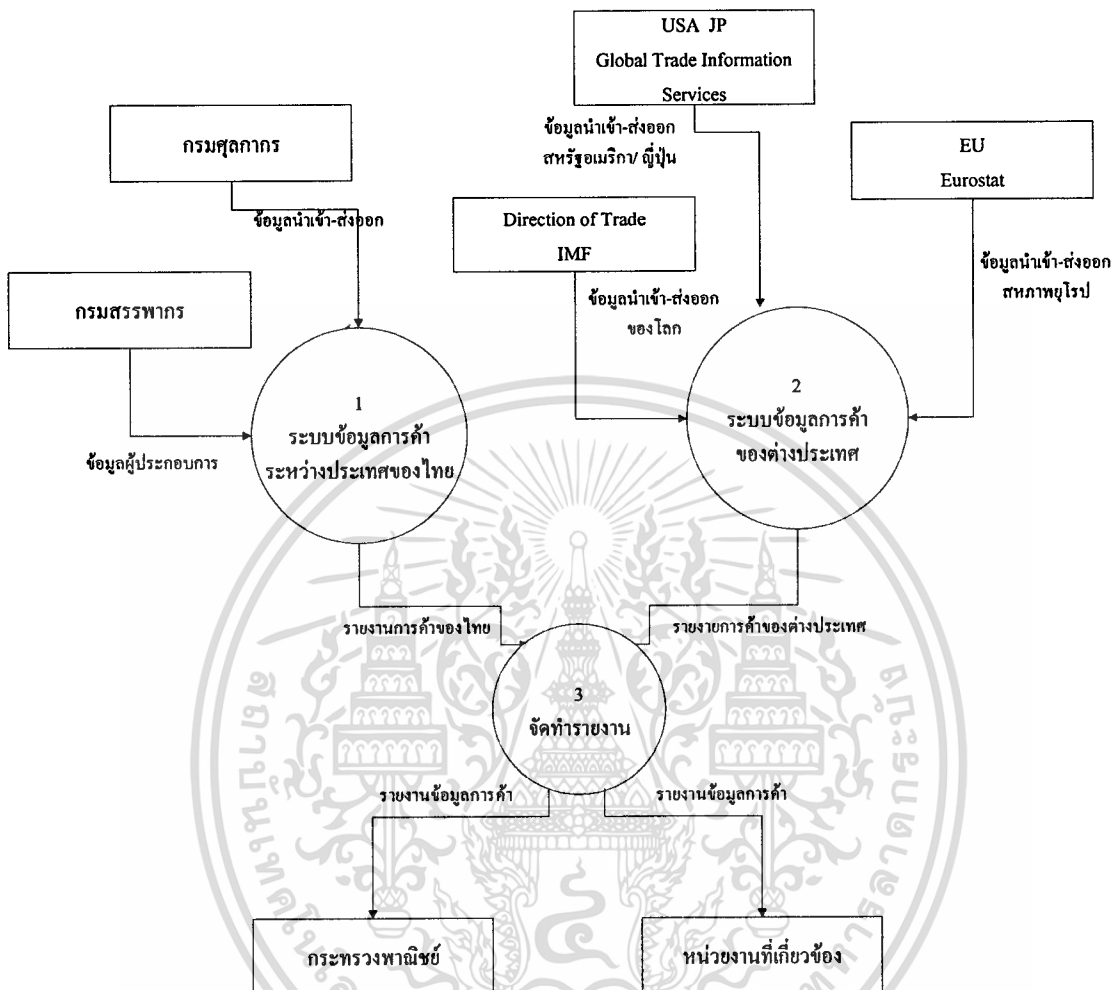
3.3 ระบบข้อมูลการค้าการค้าระหว่างประเทศ

ระบบฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภทที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ประสบปัญหาหลายประการ เช่น ระบบย่อยบางระบบไม่สามารถทำงานได้อย่างที่คาดไว้ บางระบบไม่มีข้อมูลบรรจุอยู่ และบางระบบไม่เป็นที่นิยมของผู้ใช้ แต่ระบบฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภทที่ได้สร้างขึ้นมาหลายระบบก็ได้เป็นต้นแบบของการพัฒนาในระบบงานที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งในการศึกษานี้จะไม่ขอก้าวลงไปบรรยายละเอียดของระบบฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภท

ระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศได้รับการปรับปรุงมาจากระบบฐานข้อมูลการค้า 9 ประเภท อยู่ในความดูแลของศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า โดยสามารถจัดทำข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย ข้อมูลการค้าของโลก สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ข้อมูล ผู้ส่งออก-นำเข้าของไทย ภาพที่ 3.3 และ 3.4 แสดง Context Diagram และ Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ

ภาพที่ 3.3 Context Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ

ภาพที่ 3.4 Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ

ระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วยระบบย่อย 2 ระบบ ได้แก่

1. ระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย
2. ระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศ

โดยมีรายละเอียดของข้อมูลและชนิดของข้อมูลตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดและชนิดของข้อมูลในระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ

ส่วนของระบบ (Module)	รายละเอียดของข้อมูล	ชนิดของข้อมูล
1. ระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย	- ข้อมูลการนำเข้า/ส่งออกรายเดือนของไทยตามสินค้าและประเทศ - ข้อมูลผู้ประกอบการค้าตามการส่งออก/นำเข้ารายปี	- เทปบันทึกข้อมูล - เทปบันทึกข้อมูล
2. ระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศ	- ข้อมูลการนำเข้า/ส่งออกรายเดือนตามประเทศ (การค้าโลก) - ข้อมูลการนำเข้า/ส่งออกรายเดือนของสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาตามสินค้าและประเทศ	- CD-ROM - CD-ROM

ระบบย่อยของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย

ระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย เป็นระบบข้อมูลที่ดูแลและจัดเก็บเกี่ยวกับการส่งออกและนำเข้าสินค้า ระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้า หรือไทยกับกลุ่มประเทศคู่ค้าต่างๆ เพื่อจัดทำข้อมูลสถิติการค้าต่างๆ ของไทย เช่น ภาพรวมการนำเข้า ส่งออก และดุลการค้า ดุลการค้าของไทยกับประเทศต่างๆ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้าจำแนกตามพิกัด หรือประเภทสินค้า หรือประเทศคู่ค้า ซึ่งข้อมูลสถิติต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นข้อมูลช่วยสนับสนุน การปฏิบัติงาน การวิเคราะห์ และวิจัยของสำนักๆ ต่างๆ ภายในกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ นอกจากนี้ยังเผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนด้วย

ข้อมูลหลักของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย คือข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก ที่ได้รับมาจากกรมศุลกากร โดยได้รับมาเป็นเทปทุกเดือน และข้อมูลอีกส่วนหนึ่งได้รับมาจากกรมสรรพากร เป็นข้อมูลรายละเอียดของผู้ประกอบการ

ขั้นตอนการจัดทำเก็บข้อมูลที่ได้รับมาจากกรมศุลกากรและกรมสรรพากร และวิธีการนำข้อมูลต่างๆ เหล่านี้มาจัดทำสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย และภาพที่ 3.5 Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย

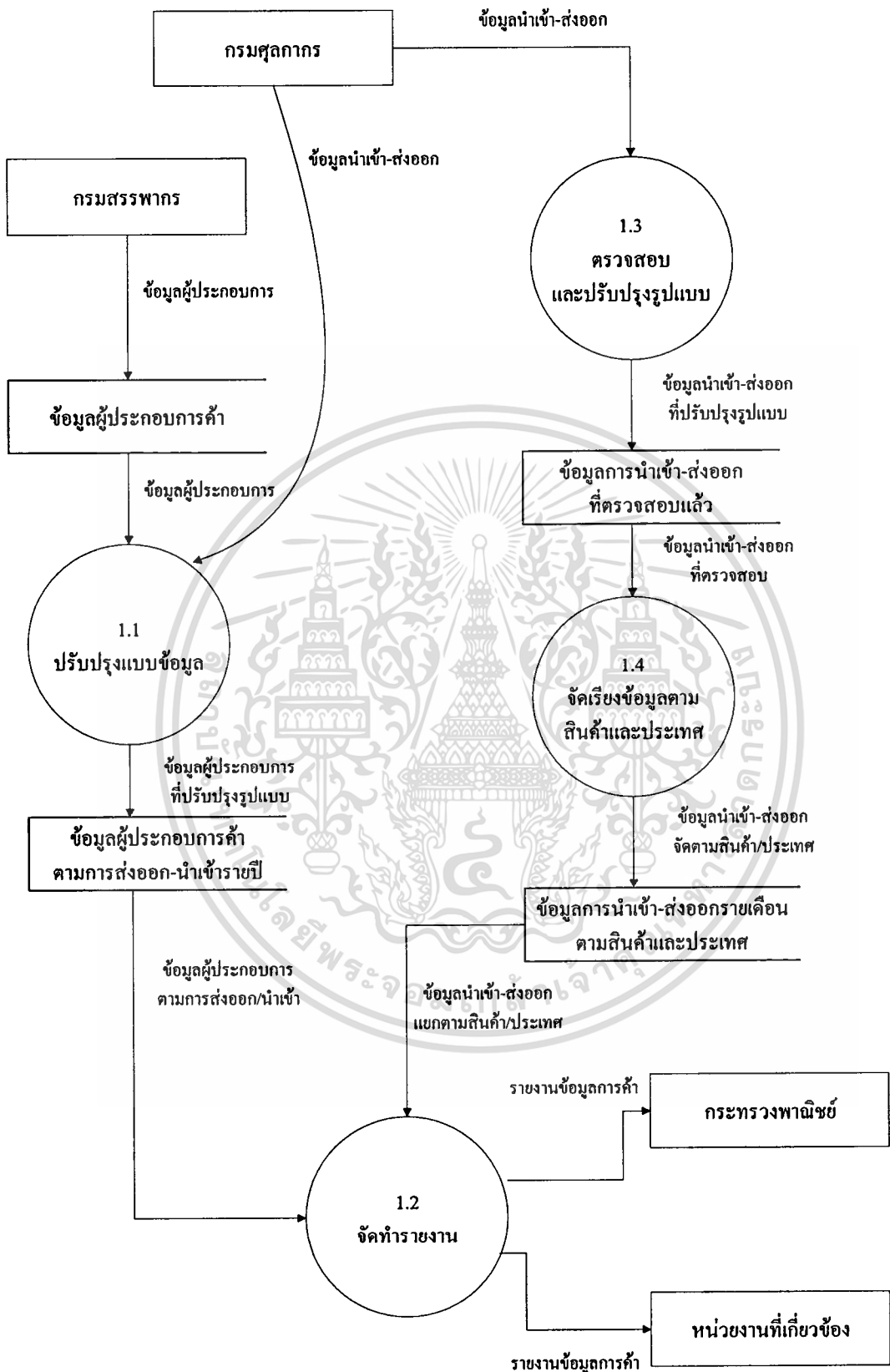
2. ระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศ

ระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศจะประกอบด้วยข้อมูลการค้าโลก ข้อมูลการค้าของสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งข้อมูลการค้าโลกจะมีรายการข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกของประเทศทั่วโลกในภาพรวม และข้อมูลของแต่ละประเทศจะมีรายการข้อมูลการค้า ทั้งการนำเข้าและการส่งออก ข้อมูลเหล่านี้จะนำมาใช้หาดุลการค้าและส่วนแบ่งตลาด เพื่อจัดทำสถิติการค้าของต่างประเทศข้างต้น

ระบบข้อมูลนี้จะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์และการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ของสำนักๆ ต่างๆ ภายในกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังให้บริการข้อมูลทางการค้าต่างประเทศแก่ หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน

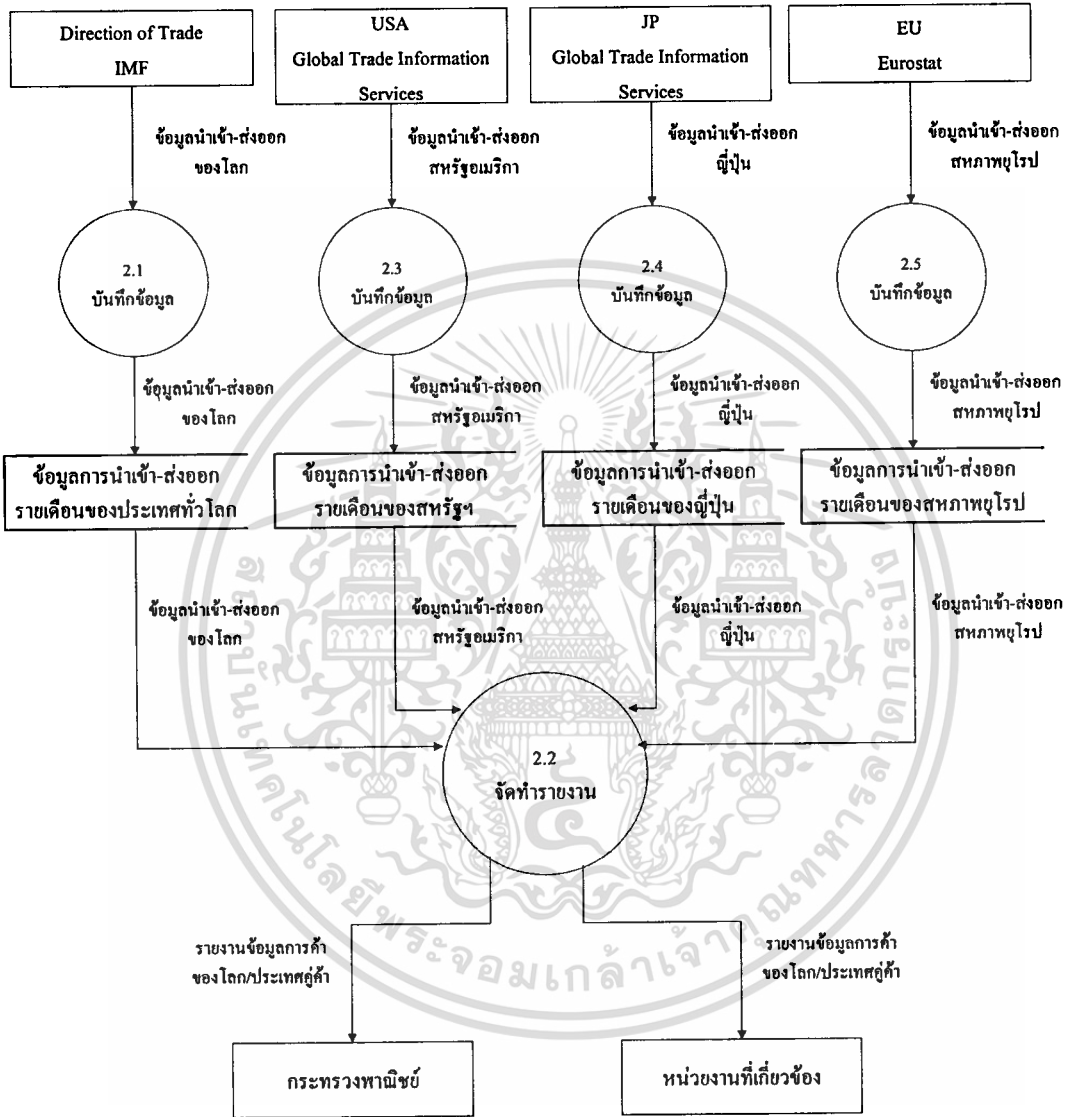
ข้อมูลของระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศ คือข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้าได้ตั้งชื่อมาจาก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) บริษัท Global Trade Information Services และบริษัท Eurostat นอกจากนี้ ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้ายังได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกับกรมส่งเสริมการส่งออก ในข้อมูลของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ไต้หวัน มาเลเซีย บราซิล และเม็กซิโก รวมทั้งมีโครงการจัดซื้อข้อมูลเพิ่มเติม โดยมีแผนที่จะซื้อข้อมูลของประเทศอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และแคนาดา

ขั้นตอนการจัดทำเก็บข้อมูลที่ได้รับมาและวิธีการนำข้อมูลต่างๆ เหล่านี้มาจัดทำสถิติการค้าระหว่างประเทศของโลก และประเทศต่างๆ แสดงได้ดังภาพที่ 3.6 Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศ

ภาพที่ 3.5 Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 Data Flow Diagram ของระบบข้อมูลการค้าของต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบข้อมูลเศรษฐกิจการค้าที่ใช้อยู่ภายในกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ สามารถเรียกใช้ได้จากระบบ Intranet โดยใช้ Web Browser เป็นโปรแกรมติดต่อ หรือใช้ได้จากระบบ LAN ที่ใช้โปรแกรมฐานข้อมูลสำเร็จรูปเขียนขึ้นมา สำหรับผู้ใช้ภายนอกกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ สามารถเรียกข้อมูลได้จากระบบ Internet นอกจากนี้ ทางศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้ายังจัดทำข้อมูลในรูปเอกสาร เผยแพร่ทั้งหน่วยงานในกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และกระทรวงพาณิชย์

ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าเป็นข้อมูลที่ทันสมัย เนื่องจากสามารถนำมาจากแหล่งข้อมูลได้รวดเร็ว และการประมวลผลข้อมูลที่ได้มามีความถูกต้องสูง รวมทั้งรูปแบบรายงานได้มีการพัฒนามาตามตรงกับความต้องการของผู้ใช้ แม้ระบบบางระบบจะเป็นระบบที่เก่าแต่ก็ยังคงที่ต้องการของผู้ใช้ เช่น ข้อมูลที่เรียกใช้จากระบบ LAN ในลักษณะ Text Mode ขณะนี้ ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้ามีโครงการที่จะพัฒนาข้อมูลเศรษฐกิจการค้าให้อยู่ในระบบที่ใช้งานจาก Web Browser โดยออกแบบโปรแกรมที่สามารถมีความยืดหยุ่นในการเรียกใช้ข้อมูล (Dynamic) ซึ่งอยู่ในแผนงานพัฒนาระบบให้ทันสมัยขึ้น

3.4 ระบบงานเจรจาการค้า

การเจรจาการค้าระหว่างประเทศของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ มีหน่วยงานภายในที่รับผิดชอบกับการเจรจาการค้าโดยตรงได้แก่ สำนักเจรจาการค้าทวิภาคี สำนักเจรจาการค้าพหุภาคี และสำนักความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าภูมิภาค สำหรับสำนักนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสำนักวิจัยเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศจะจัดทำทำที่ของไทยเพื่อประกอบการเจรจาการค้า นอกจากนี้ ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้าจะเป็นส่วนที่ให้การสนับสนุนด้านข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ

ปัจจุบันแต่ละสำนักฯ มีการจัดทำข้อมูลเพื่อสนับสนุนการเจรจาการค้าระหว่างประเทศอยู่แล้ว โดยมีรูปแบบการนำเสนอที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอขึ้นอยู่กับการต้องการของผู้ใช้แต่ละคน นอกจากนี้ทุกสำนักฯ ยังมีความต้องการข้อมูลของสำนักฯ อื่น โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสำนักฯ จะทำเรื่องขอข้อมูลที่ต้องการเป็นคราวๆ ไป จากการสำรวจข้อมูลที่สำนักฯ ต่างๆ จัดทำและเผยแพร่ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. สำนักเจรจาการค้า จะมีข้อมูลการเจรจาเรื่องต่างๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น องค์การการค้าโลก อาเซียน เอเปค การเจรจาพหุภาคีกับประเทศคู่ค้า รวมทั้งผลการประชุม ซึ่งเก็บอยู่ในรูปแบบของเอกสารเป็นส่วนใหญ่

2. สำนักสนับสนุนในการกำหนดท่าทีไทย จะมีข้อมูลการวิเคราะห์การศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการเจรจาการค้าในเรื่องต่างๆ นโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า และการจัดทำท่าทีไทยเพื่อสนับสนุนการเจรจาการค้า โดยข้อมูลเก็บอยู่ในรูปของเอกสารเช่นกัน

3. สำนักสนับสนุนข้อมูลสถิติการค้า จะมีข้อมูลสถิติการค้า เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ ข้อมูลภาษีภายใต้องค์การการค้าโลก และอาเซียน โดยข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีรายละเอียดตามภาคผนวก ก นอกจากนี้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามสำนักต่างๆ ยังเผยแพร่ให้กับสำนักฯ ที่เกี่ยวข้องให้สามารถนำไปใช้ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ระบบเอกสารกระดาษเป็นระบบหลักในการจัดทำรายงานแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน นอกจากนี้ข้อมูลสถิติการค้า สามารถเรียกใช้ได้โดยผ่านระบบเครือข่ายสื่อสารภายใน (Local Area Network) รวมทั้งระบบอินเทอร์เน็ต (Intranet) ข้อมูลสถิติที่มีอยู่สามารถเรียกใช้ข้อมูลได้หลายรูปแบบ รวมทั้งมีวิธีการเรียกใช้ที่แตกต่างกันตามโปรแกรมที่เขียนขึ้นมาเฉพาะระบบ เนื่องจากระบบข้อมูลของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์เป็นระบบที่สืบทอดกันมา (Legacy System) มีการเพิ่มระบบงานใหม่เข้าไปในขณะที่ระบบงานแบบเก่าก็ยังคงใช้งานอยู่

การปรับปรุงโครงสร้างกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ใหม่ นอกจากจะทำการสำรวจข้อมูลของสำนักฯ ต่างๆ แล้ว ยังมีการหารือกันระหว่างสำนักฯ เพื่อปรับปรุงระบบข้อมูลของสำนักฯ ต่างๆ และสำรวจความต้องการระหว่างสำนักภายในกรมฯ รายละเอียดตามภาคผนวก ข ซึ่งความต้องการข้อมูลที่ใช้ในการสนับสนุนการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สรุปได้ ดังนี้

1. ความคืบหน้าของการเจรจาเรื่องต่างๆ
2. ท่าทีของไทยในการเจรจาการค้าเรื่องต่างๆ
3. มาตรการของประเทศคู่ค้า
4. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า

ซึ่งขณะนี้ ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจกำลังดำเนินการศึกษาและปรับปรุงระบบจากระบบงานเดิมให้สามารถนำมาใช้สนับสนุนงานเจรจาการค้าก่อน สำหรับการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าที่สมบูรณ์ เพื่อใช้ในระบบงานเจรจาการค้าขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบรรจุไว้ในแผนแม่บทสารสนเทศของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และแผนแม่บทสารสนเทศของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งคงจะต้องใช้เวลาในการดำเนินงานพอสมควร ดังนั้น โครงการระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ จึง ได้ถูกคิดและจัดทำขึ้นมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบที่กรมเศรษฐกิจกำลังจะพัฒนาขึ้นไป

3.5 ปัญหาของระบบปัจจุบัน

จากการศึกษาระบบงานเจรจาการค้า และระบบข้อมูลเศรษฐกิจการค้า ทั้งจากการประชุมระหว่างสำนักฯ การสัมภาษณ์ และรวบรวมข้อมูลความต้องการของผู้ใช้งานและผู้พัฒนาพบว่าระบบดังกล่าวที่มีอยู่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ เพื่อนำไปใช้ในการสนับสนุนสำหรับการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สรุปปัญหาที่สำคัญได้ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนใหญ่จัดเก็บในรูปแบบของเอกสาร นอกจากจะมีปัญหาในการเรียกใช้แล้วยังมีปัญหาเรื่องการเก็บตามมาด้วย
2. การขอเอกสารของสำนักฯ ต่างๆ ระหว่างกันมีการขอเอกสารที่ซ้ำซ้อนทำให้เสียเวลา และสิ้นเปลืองกระดาษ
3. ข้อมูลของแต่ละสำนักที่จะส่งเวียนให้สำนักต่างๆ เพื่อทราบความเคลื่อนไหวของการเจรจา หรือความคืบหน้าในการจัดเตรียมทำที่ใช้เวลาเตรียมมาก
4. ระบบข้อมูลเศรษฐกิจการค้าที่มีอยู่ยังไม่สมบูรณ์พอในการให้การสนับสนุนระบบงานเจรจาการค้า
5. ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างสำนักฯ เนื่องจากสำนักฯ แต่ละสำนักฯ แม้จะมีระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลท้องถิ่น (LAN) ทั้งกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ แต่ก็ไม่สามารถเรียกใช้ข้อมูลระหว่างสำนักฯ ได้

จากการศึกษาปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดการจัดการระบบสารสนเทศของสำนักต่างๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างสำนักฯ กับสำนักฯ ดังนั้น หากนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้งานให้เหมาะสมก็จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวไปได้ระดับหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ระบบงานเจรจาการค้าของไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

3.6 การวิเคราะห์ความเป็นไปได้

การพัฒนาและจัดทำระบบสารสนเทศจำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้อก่อนการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค (Technological Feasibility) และทางเศรษฐกิจ (Economic Feasibility) ดังนั้น การพิจารณาการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้เป็น ดังนี้

1. ความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค

ปัจจุบันกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์มีระบบงานที่นำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้อยู่แล้ว คอมพิวเตอร์ที่มีใช้ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ DEC 7000 และ DEC 3000 ใช้ระบบประมวลผลฐานข้อมูลการค้าจำนวนอย่างละ 1 ชุด เครื่องคอมพิวเตอร์ DEC 1000 ใช้ในระบบ Web Server จำนวน 6 ชุด นอกจากนี้ยังมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ควบคุมเครือข่ายสื่อสาร (Network) และ Firewall อย่างละ 1 ชุด ซอร์ฟแวร์ที่ใช้ในเครื่อง DEC 7000 และ DEC 3000 ใช้ระบบปฏิบัติการ Open VMS 6.2 โปรแกรมฐานข้อมูล Oracle 7.1.5 ซอร์ฟแวร์ที่ใช้ในเครื่อง DEC 1000 ใช้ระบบปฏิบัติการ Windows NT 4.0 และ โปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์มีจำนวน 196 เครื่อง เชื่อมต่อกับเครือข่ายสื่อสารภายใน (LAN) มีความสามารถในการเรียกใช้อินเทอร์เน็ต และอินทราเน็ต

บุคลากรของศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้ามีความสามารถในการจัดการในระบบคอมพิวเตอร์ของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นระบบงานที่อยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ ทั้งทางด้านฮาร์ดแวร์ และ ซอร์ฟแวร์ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่เป็นนักวิชาการของสำนักต่างๆ ส่วนใหญ่จะสามารถใช้งานไมโครคอมพิวเตอร์ได้ หากไม่สามารถใช้งานเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ได้ ก็สามารถเข้าอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้าเปิดอบรมให้เป็นประจำ

ดังนั้น ทางด้านเทคนิคเพื่อจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้ามีความเป็นไปได้ที่จะจัดสร้างขึ้น โดยที่กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์มีความพร้อมทั้งทางด้านอุปกรณ์ (Hardware และ Software) รวมทั้งบุคลากร

2. ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ

การพิจารณาความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจนั้น ส่วนใหญ่จะนำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนมาพิจารณา (Cost Benefit Analysis) การวิเคราะห์ต้นทุนในการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศจะเห็นได้ว่าในเรื่องของ ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ไม่ต้องการลงทุนเพิ่มขึ้นเลย เนื่องจากสามารถนำเครื่องและอุปกรณ์ที่มีใช้อยู่แล้วมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น รวมทั้ง บุคลากรที่มีอยู่ก็มีความสามารถอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องส่งไปศึกษาเพิ่มเติม

การลงทุนของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ที่จะใช้ในการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ อาจจะต้องมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวกับเว็บของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์มารับผิดชอบงานนี้เพิ่มขึ้น โดยในขั้นแรกประมาณ 1 เดือน อาจจะใช้เจ้าหน้าที่จำนวน 2 – 3 คน มาจัดทำข้อมูลที่อยู่ในรูปของเอกสารให้เป็นข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ แล้วบันทึกลงในระบบงานสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ หลังจากนั้น สามารถลดเจ้าหน้าที่ลงเหลือ 1 คน ไว้คอยปรับปรุงข้อมูล (Update) โดยสำนักที่เป็นเจ้าของข้อมูลจะต้องมีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วย

สำหรับผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศนอกจากผลประโยชน์ที่กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์จะได้รับ โดยทำให้ทุกสำนักสามารถเรียกใช้ข้อมูลการเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้รวดเร็ว ถูกต้องแล้ว การประหยัดเวลาในการทำงานแล้ว ผลประโยชน์ของประเทศที่จะได้ระบบข้อมูลที่ใช้ช่วยในการตัดสินใจการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ มีค่ามากมาย

เมื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนที่จะได้รับจากการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศแล้ว จะเห็นว่า การพัฒนาระบบดังกล่าวขึ้นมาโดยกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์มีความเป็นไปได้ทั้งทางด้านเทคนิค และเศรษฐกิจ ผลตอบแทนที่จะได้รับสูงกว่าการลงทุน ดังนั้น ระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศจึงมีความเป็นไปได้ที่จะจัดทำขึ้น เพื่อนำมาทดสอบในการใช้งาน

บทที่ 4

การวิเคราะห์และออกแบบระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

การพัฒนาระบบงานสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ยึดหลักวงจรการพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle : SDLC) โดยมีขั้นตอนของการพัฒนา ระบบสารสนเทศ 4 ขั้นตอน⁹ ดังนี้

1. การริเริ่ม (Initiation)
2. การพัฒนา (Development)
3. การทำให้เป็นผล (Implementation)
4. การปฏิบัติงานและบำรุงรักษา (Operation and Maintenance)

การดำเนินงานตามขั้นตอนแรกของการพัฒนาระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยการกำหนดความต้องการของระบบ ศึกษาระบบปัจจุบันที่มีอยู่ว่าใครเป็นผู้ใช้ระบบ หรือใครได้รับผลกระทบ และศึกษาความต้องการของผู้ใช้ว่าต้องการอะไร ผลที่ได้จากการศึกษานำมาสู่โครงการจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตของระบบ และผลลัพธ์ไว้อย่างชัดเจน โดยรายละเอียดของการริเริ่มได้กล่าวไว้ในบทที่ผ่านมา

4.1 การพัฒนา (Development)

ระบบงานเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วยข้อมูลจากองค์การระหว่างประเทศ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และ ประเทศสมาชิกในองค์กรหรือความร่วมมือนั้นๆ ซึ่งเป็นข้อมูลข้อเสนอทางเศรษฐกิจในเรื่องต่างๆ เช่น การลดภาษี การเปิดเสรีการค้าในการค้าสินค้าและบริการ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการค้าไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิทธิแรงงาน การรักษาสภาพ

⁹ Steven Alter, Information Systems : A Management Perspective, 2nd ed. (The Benjamin Cumming Publishing Company, 1996), p 36.

แวดล้อม รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆของรัฐที่มีผลกระทบต่อการค้า ข้อมูลจากรัฐบาล ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากภาคเอกชน ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นนโยบายด้านเศรษฐกิจของไทย ข้อเสนอ/ข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน การศึกษาผลกระทบในเชิงวิชาการที่นำมาใช้ในการกำหนดท่าทีการเจรจา และข้อมูลจากระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใช้สนับสนุนการศึกษา และวิเคราะห์ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ข้อมูลเหล่านี้จะออกมาใช้เพื่อกำหนดท่าทีในการเจรจาการค้า กำหนดนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศของไทย รวมทั้ง การปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือปรับตัวเพื่อลดความรุนแรงของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการปรับเปลี่ยนนโยบายการค้า

ระบบข้อมูลนี้จะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์และการปฏิบัติงานด้านการเจรจาของสำนักฯ ต่างๆ ภายในกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ให้สามารถทำงานการเจรจาการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถให้บริการข้อมูลการเจรจาการค้าบางส่วนแก่หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ไทยได้รับประโยชน์จากการเจรจาการค้าสูงสุด

ข้อมูลของระบบงานเจรจาการค้ามีรูปแบบที่ไม่แน่นอน ส่วนใหญ่เป็นรูปของเอกสาร เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบของสำนักเจรจาฯ ต่างๆ จะต้องนำเอกสารที่เป็นทั้งข้อเสนอของการเจรจาการค้า ข้อคิดเห็นของประเทศต่างๆ นโยบายของรัฐบาล มาศึกษา/วิเคราะห์ และจัดทำเป็นข้อมูลพื้นฐานของการเจรจาเรื่องนั้นๆ ข้อมูลส่วนใหญ่จัดทำในรูปเอกสาร บางครั้งสำนักเจรจาฯ จะต้องจัดทำข้อเสนอขึ้นมาเอง โดยนำไปเสนอต่อที่ประชุมในเวทีต่างๆ เพื่อประโยชน์ต่อการค้าและส่งออกของไทย

หลังจากที่ได้ข้อมูลพื้นฐานการเจรจาแล้ว ก็จะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งจะต้องนำเอาทฤษฎีต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ในเชิงวิชาการทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการนำเอาระบบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศที่มีอยู่มาประกอบการพิจารณาจัดทำเป็นข้อมูลที่ได้วิเคราะห์แล้ว ซึ่งข้อมูลวิเคราะห์จะใช้เป็นพื้นฐานของการพิจารณาท่าทีของไทยในการเจรจา การวิเคราะห์ข้อมูลการเจรจาโดยมีสำนักฯ ที่ช่วยสนับสนุนการจัดทำท่าทีเป็นผู้มีหน้าที่หลัก ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา/วิเคราะห์เอง หรือการจ้างที่ปรึกษา สถาบันการศึกษา จัดดำเนินการศึกษา เพื่อทราบผลกระทบที่เกิดขึ้นจากข้อเสนอทางการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการพิจารณาจัดทำทำทีไทยในการเจรจาการค้าเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เนื่องจากหากนำเฉพาะข้อมูลวิเคราะห์ของไทยมาพิจารณากำหนดทำทีที่ไม่น่าจะมีปัญหาในการกำหนดทำทีการเจรจา แต่ในความเป็นจริงการพิจารณาทำทีการเจรจาจะต้องนำความคิดเห็นของประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วย นอกจากนี้การพิจารณาทำทีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจจะกระทบไปสู่เรื่องการเจรจาของอีกเรื่องหนึ่ง เช่น การเจรจาภายใต้องค์การการค้าโลก ที่ไทยสนับสนุนการเปิดเสรีการค้าสินค้าเกษตร ซึ่งจากผลการศึกษาทางวิชาการ ภาคการเกษตรของไทยจะได้รับผลประโยชน์จากการลดและเลิกการอุดหนุนการผลิต และการส่งออก ซึ่งบางสินค้าของไทยอาจจะกระทบและต้องเลิกผลิตไป นอกจากนี้การเจรจาไม่ใช่ไทยจะได้รับผลประโยชน์ทางการค้าสินค้าเกษตร เราอาจจะต้องเสียผลประโยชน์จากการเจรจาเรื่องอื่นๆ เช่น สิทธิด้านทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ดังนั้นการพิจารณากำหนดทำทีเป็นเรื่องที่ซับซ้อน แม้จะไม่สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์คิดแทนได้ แต่หากเราจัดระบบสารสนเทศได้ดีแล้วการพิจารณากำหนดทำทีก็จะปกป้องผลประโยชน์ของประเทศได้สูงสุด

เมื่อได้ทำทีในการเจรจาการค้าแล้ว สำนักเจรจา ก็จะนำไปใช้ในการเจรจา หากสามารถหาข้อยุติจากการประชุมเจรจาได้ ก็จะมีผลกระทบต่อประชาชนในประเทศ หากยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ก็จะกลับไปสู่ขบวนการเจรจาใหม่

4.2 โครงสร้างของระบบงาน

จากการศึกษาความต้องการของผู้ใช้ และวิเคราะห์ระบบงานเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เราสามารถแบ่งระบบออกเป็นส่วนของระบบ (Module) ประกอบด้วย 3 ระบบงาน ได้แก่

1. ระบบงานเจรจาการค้า ประกอบด้วยข้อมูล

1.1 ความคืบหน้าในการเจรจาการค้า

- ภูมิหลัง
- สถานะปัจจุบัน
- ผลการประชุม
- ข้อเสนอแนะ

1.2 ทำทีของไทย

- ผลการศึกษา/ประชุมเชิงวิชาการระดับสูง
- ผลกระทบต่อไทย/พันธกรณี
- ข้อเสนอของประเทศต่างๆ
- การดำเนินงานของไทย
- ประเด็นที่ไทยควรให้ความสนใจ
- ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ทำทีของไทย

2. ระบบงานมาตรการการค้าของคู่ค้า

- มาตรการของประเทศคู่ค้าที่เป็นอุปสรรคทางการค้าของไทย

3. ระบบงานเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า ประกอบด้วย

3.1 ภาวะการค้า

- สินค้าออก
- สินค้าเข้า
- สินค้าที่มีศักยภาพ
- ส่วนแบ่งตลาด

3.2 ความสัมพันธ์ทางการค้า

- ความตกลงทางการค้า
- การให้สิทธิพิเศษทางการค้า
- ความร่วมมือด้านต่างๆ

3.3 ปัญหาและอุปสรรคการค้า

ข้อมูลที่ต้องการได้นำมาพิจารณารายละเอียดของของมูลดังต่อไปนี้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล ส่วนใหญ่ได้มาจากสำนักเจรจา สำนักสนับสนุนสนับสนุน
2. ผู้ใช้ พิจารณาเฉพาะผู้ใช้ภายในกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ก่อนว่าสำนักฯ ไหนใช้ข้อมูลใด

3. รูปแบบของข้อมูล ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นเอกสาร มีข้อมูลที่เป็นภาพ (Image) และตารางบ้าง
4. ความปลอดภัยจากความสำคัญของข้อมูล โดยแบ่งระดับความปลอดภัย ดังนี้
  - ระดับ 1 = ไม่ต้องตรวจสอบ
  - ระดับ 2 = ผู้ใช้ภายใน
  - ระดับ 3 = ผู้ใช้ที่เกี่ยวข้อง
  - ระดับ 4 = ผู้ใช้โดยตรง
  - ระดับ 5 = ผู้บริหาร
5. การได้มา ซึ่งแบ่งออกเป็นการจัดทำข้อมูลเอง และนำมาจากที่อื่นๆ
6. ความน่าเชื่อถือของข้อมูล เพื่อดูว่าข้อมูลที่ได้มามีความน่าเชื่อถือได้ระดับใด โดยแบ่งระดับ ดังนี้
  - ระดับ 1 = ไม่น่าเชื่อถือเลย
  - ระดับ 2 = พอจะเชื่อถือได้
  - ระดับ 3 = เชื่อถือได้
  - ระดับ 4 = เชื่อถือสูง
  - ระดับ 5 = เชื่อถือสูงสุด
7. ความถี่ในการ Update ข้อมูล ดูว่าข้อมูลมีความเคลื่อนไหวอย่างไร เช่น มีการ Update ทุก 1 เดือน ทุก 3 เดือนหรือหลังเสร็จสิ้นการประชุม

รายละเอียดสรุปได้ตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงรายละเอียดข้อมูลของระบบสารสนเทศการจราจรการตำรวจระหว่างประเทศ

ส่วนของระบบ (Module)	รายละเอียดของข้อมูล	แหล่งข้อมูล	ผู้ใช้	รูปแบบ	ความปลอดภัย	การได้มา	ความน่าเชื่อถือ	ความถี่ในการ Update	
1. ระบบงานจราจร	1.1 ความคืบหน้าในการจราจรการค้ำ - ภูมิหลัง - สถานะปัจจุบัน - ผลการประชุม - ข้อเสนอแนะ	ส.จราจร	ส.จราจร/ ส.นับสนุน	เอกสาร	1	จัดทำเอง	5	1 เดือน / หลังการประชุม	
		ส.จราจร	ส.จราจร	เอกสาร	1	จัดทำเอง	5	1 เดือน	
		ส.จราจร	ส.จราจร	เอกสาร/ภาพ	2	จัดทำเอง/อื่นๆ	5	หลังการประชุม	
		ส.จราจร/ส.นับสนุน	ส.จราจร/ส.นับสนุน	เอกสาร	3	จัดทำเอง	5	1 เดือน / หลังการประชุม	
	1.2 ทำที่ของไทย - ผลการศึกษาประชุมเชิงวิชาการ ระดับสูง - ผลกระทบต่อไทย/พันธกรณี - ข้อเสนอของประเทศต่างๆ - การดำเนินงานของไทย - ประเด็นที่ไทยควรให้ความสนใจ - ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง - ทำที่ของไทย	ส.ส.นับสนุน	ส.จราจร/ ส.นับสนุน	เอกสาร/ภาพ	2	3-4	ที่อื่น	3-4	3 เดือน
		ส.ส.นับสนุน	ส.ส.นับสนุน	เอกสาร/ภาพ	2	4	จัดทำเอง/อื่นๆ	4	3 เดือน
		ส.จราจร/ส.นับสนุน	ส.จราจร/ส.นับสนุน	เอกสาร/ภาพ	3	3-4	วิเคราะห์	3-4	1 เดือน
		ส.ส.นับสนุน	ส.ส.นับสนุน	เอกสาร/ภาพ	3	4	จัดทำเอง/อื่นๆ	4	1 เดือน
		ส.ส.นับสนุน	ส.ส.นับสนุน	เอกสาร	4	4	จัดทำเอง/อื่นๆ	4	3 เดือน
		ส.จราจร/ส.นับสนุน	ส.จราจร/ส.นับสนุน	เอกสาร/ภาพ	4	4	จัดทำเอง/อื่นๆ	4	1 เดือน
ส.จราจร/ส.นับสนุน	ส.จราจร/ส.นับสนุน	เอกสาร	5	5	จัดทำเอง	5	3 เดือน		

หมายเหตุ : ส. = สำนัก โดยแบ่งสำนักออกตามลักษณะงาน ได้แก่ สำนักจราจร และสำนักสนับสนุน
 ระดับความปลอดภัย 1 = ไม่ต้องการตรวจสอบ 2 = ผู้ใช้ภายใน 3 = ผู้ใช้ที่เกี่ยวข้อง 4 = ผู้ใช้โดยตรง 5 = ผู้บริหาร
 ความน่าเชื่อถือของข้อมูล 1 = ไม่น่าเชื่อถือเลย 2 = พอดีเชื่อถือได้ 3 = เชื่อถือได้ 4 = เชื่อถือสูง 5 = เชื่อถือสูงสุด

ตารางที่ 4.1 แสดงรายละเอียดข้อมูลของระบบสารสนเทศการจรรยาบรรณระหว่างประเทศ (ต่อ)

ส่วนของระบบ (Module)	รายละเอียดของข้อมูล	แหล่งข้อมูล	ผู้ใช้	รูปแบบ	ความปลอดภัย	การได้มา	ความน่าเชื่อถือ	ความถี่ในการ Update
2. ระบบงาน มาตรฐานการการค้า	- มาตรฐานของประเทศคู่ค้าที่เป็น อุปสรรคทางการค้าของไทย	ส.สนับสนุน	ส.เจรจา	เอกสาร/ ภาพ/ตาราง	3	จัดทำเอง/อื่นๆ	3-5	1 เดือน
3. ระบบงาน เศรษฐกิจ ประเทศคู่ค้า	3.1 ภาวะการค้า - สินค้าออก - สินค้าเข้า - สินค้าที่มีศักยภาพ - ส่วนแบ่งตลาด 3.2 ความสัมพันธ์ทางการค้า - ความตกลงทางการค้า - การให้สิทธิพิเศษทางการค้า - ความร่วมมือด้านต่างๆ 3.3 ปัญหาและอุปสรรคการค้า	ส.สนับสนุน ส.สนับสนุน ส.สนับสนุน ส.สนับสนุน	ส.เจรจา ส.สนับสนุน ส.เจรจา/ สนับสนุน	ตาราง ตาราง ตาราง ตาราง เอกสาร เอกสาร เอกสาร เอกสาร	1 1 2 1 1 1 1 3	ที่อื่น ที่อื่น จัดทำเอง ที่อื่น จัดทำเอง จัดทำเอง จัดทำเอง จัดทำเอง	5 5 4 5 5 5 5 4-5	1 เดือน 1 เดือน 3 เดือน/หลังการประชุม 1 เดือน 6 เดือน/หลังการประชุม 6 เดือน/หลังการประชุม 6 เดือน/หลังการประชุม 3 เดือน/หลังการประชุม

ตารางที่ 4.2 ส่วนย่อยของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

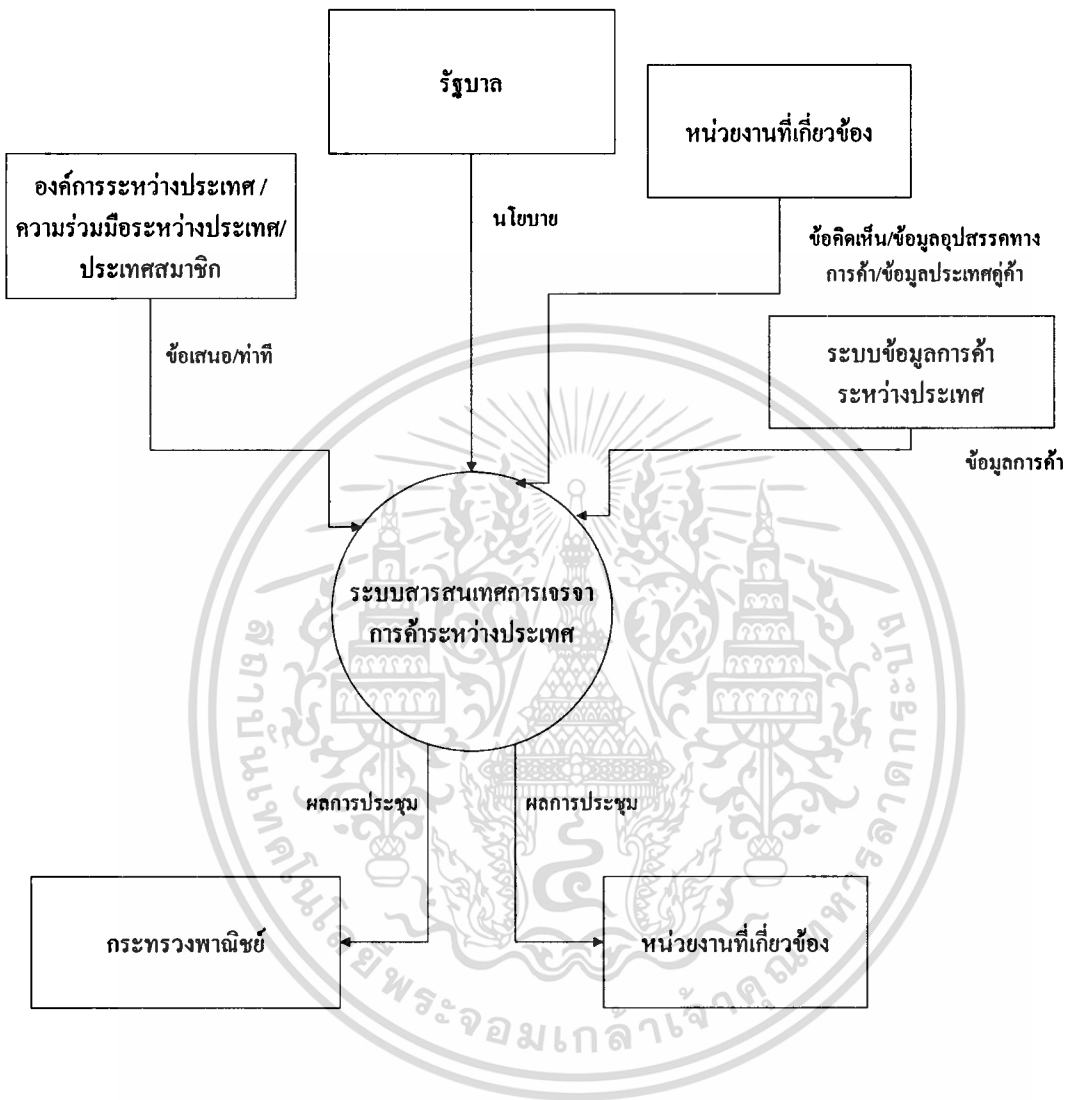
ส่วนของระบบ (Module)	รายละเอียดของข้อมูล	ชนิดของข้อมูล
1. ระบบงานเจรจาการค้า	1.1 ความคืบหน้าในการเจรจาการค้า	- เอกสาร
	1.2 ทำหน้าที่ของไทย	- เอกสาร
2. ระบบงานมาตรการการค้าของคู่ค้า	- มาตรการของประเทศคู่ค้าตามประเทศ	- ตาราง
3. ระบบงานเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า	3.1 ภาวะการค้า	- ตาราง
	3.2 ความสัมพันธ์ทางการค้า	- เอกสาร
	3.3 ปัญหาและอุปสรรคการค้า	- เอกสาร

4.3 การออกแบบระบบ

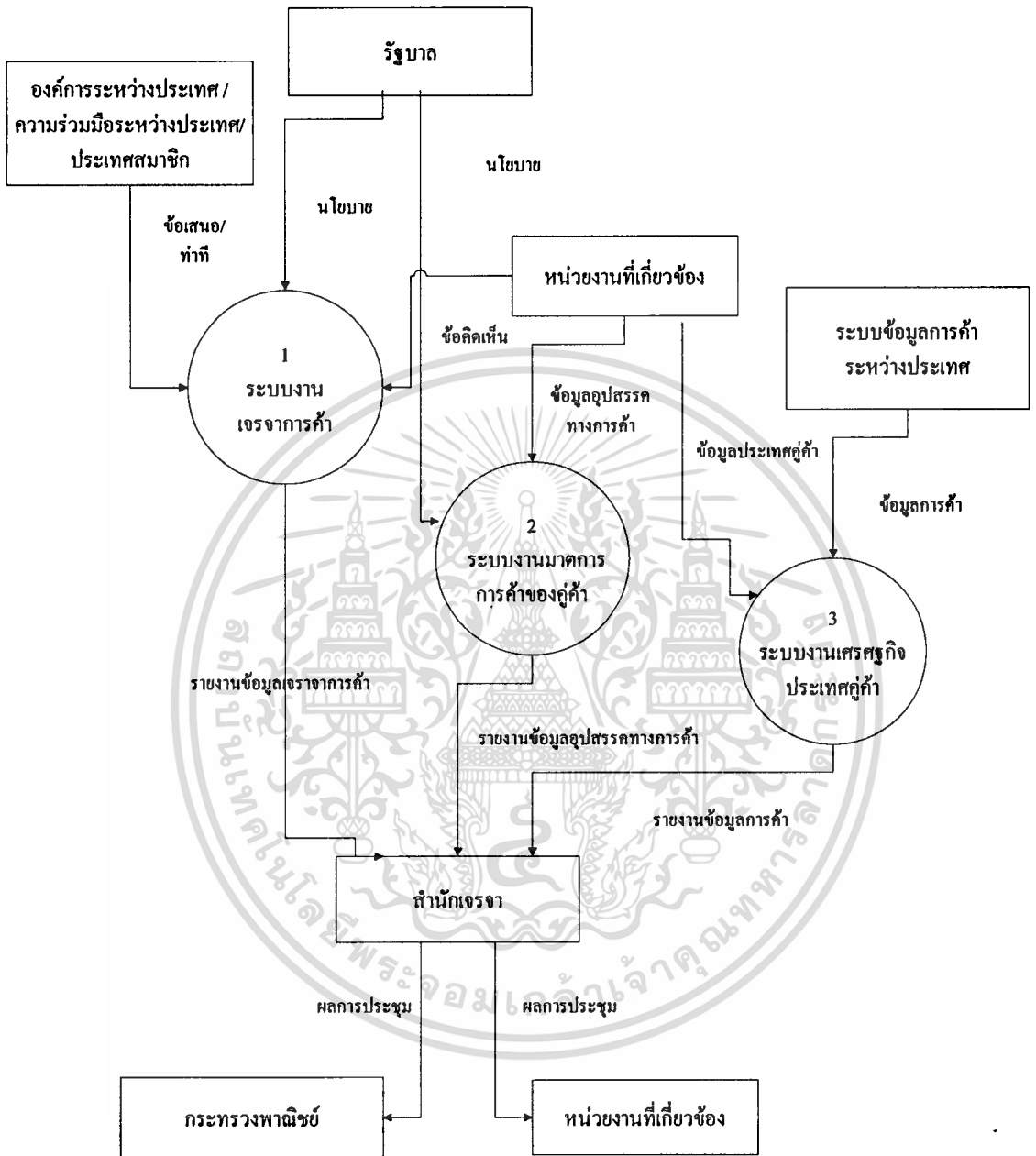
ส่วนย่อยของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศมีรายละเอียดของ Context Diagram และ Data Flow Diagram ดังแผนภาพที่ 4.1 –4.5 โดยการออกแบบระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า จะต้องเป็นระบบที่เรียกใช้งาน เนื่องจากผู้ใช้งานจำนวนมาก โดยเฉพาะผู้บริหารมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ไม่มากนัก ดังนั้น การออกแบบโดยนำเทคโนโลยี Web Browser มาใช้น่าจะเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ และเทคโนโลยีในปัจจุบันที่มุ่งไปสู่โลกของระบบอินเทอร์เน็ต

การออกแบบในระบบย่อยที่ 1 โดยการนำเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาเขียนเป็นภาษา Hyper Text Markup Language (HTML) ซึ่งเป็นภาษามาตรฐานที่ Web Browser ทุกแบบสามารถอ่านได้ การจัดและแบ่งกลุ่มของหัวข้อต่างๆ เป็นลำดับชั้น โดยมีความสอดคล้องกัน นอกจากนี้ การจัดทำเอกสารให้เป็น HTML ได้เพิ่มข้อมูลสำหรับการค้นหาเข้าไปที่ส่วนหัวของ HTML โดยเพิ่มในส่วนที่เป็น META Tags ที่ใช้เป็นคำสำคัญในการใช้สืบค้น (Search) ซึ่งนอกจากจะสามารถค้นหาโดยการกำหนดเงื่อนไขของการค้นหาข้อมูลที่สร้างขึ้นมาแล้ว META Tags ยังเป็นมาตรฐานที่ให้ Search Engine เช่น Yahoo, Alta Vista ใช้ในการจัดทำดัชนีค้นหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

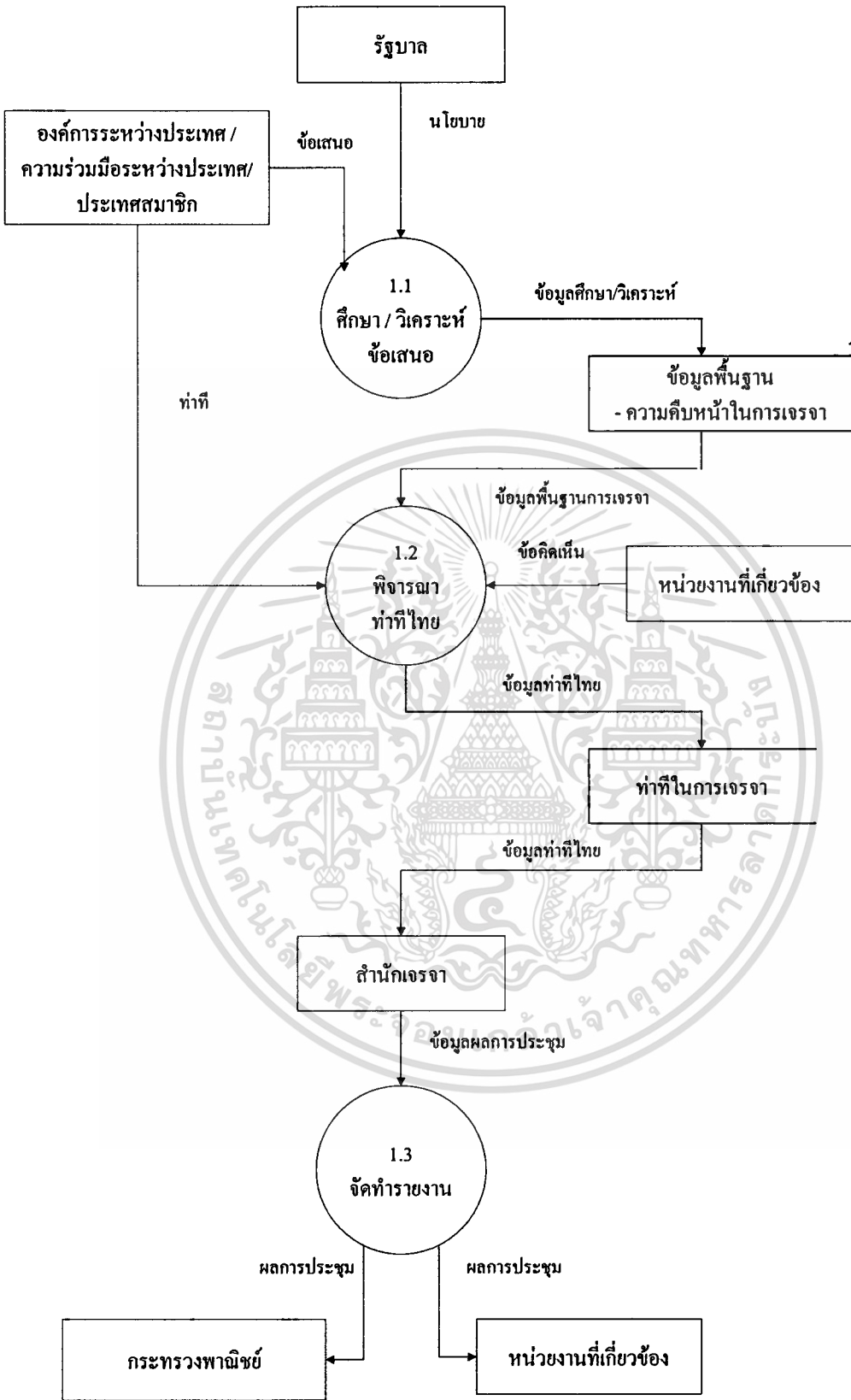

ภาพที่ 4.1 Context Diagram ของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

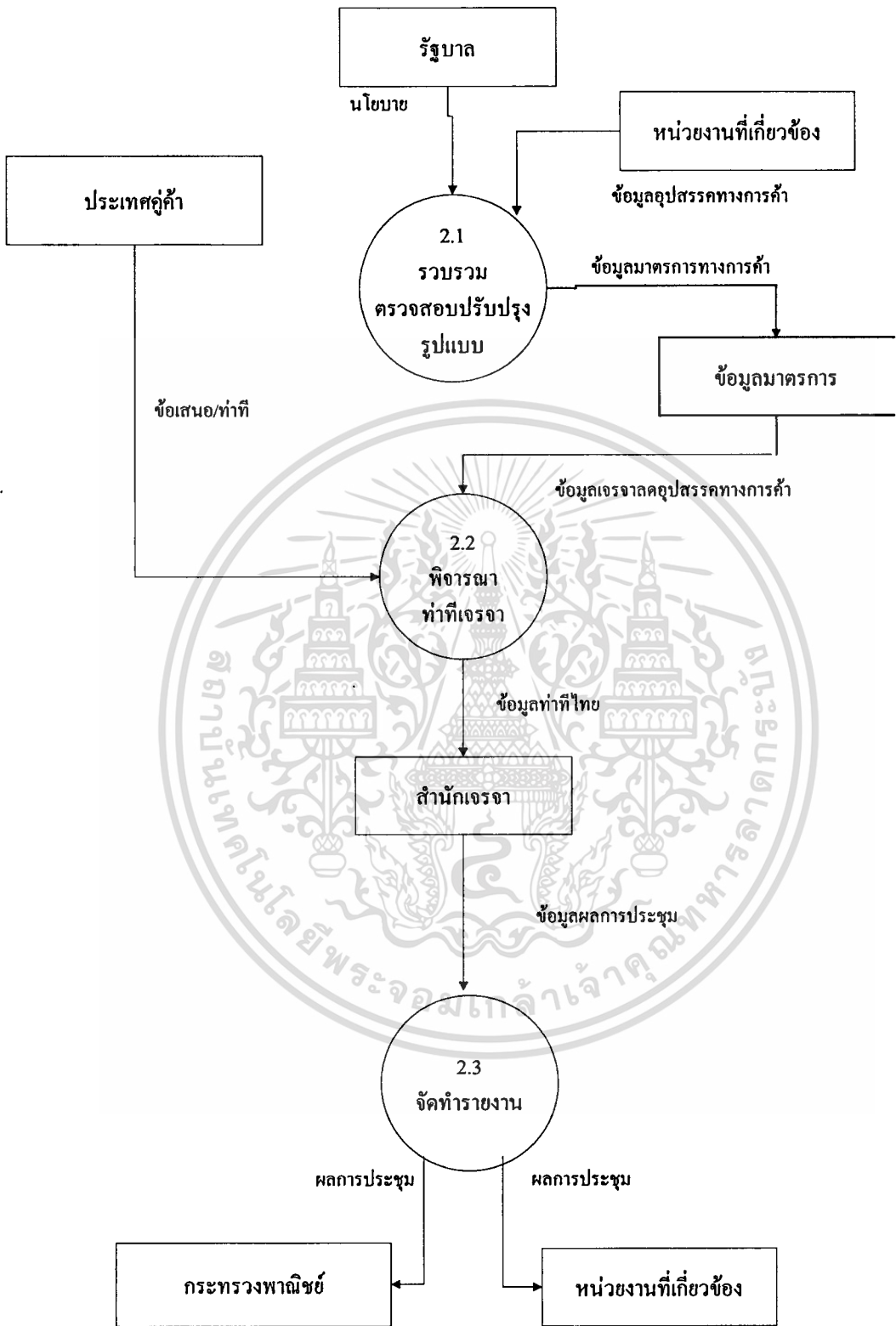
ภาพที่ 4.2 Data Flow Diagram ของระบบสารสนเทศการเงินการค่าระหว่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

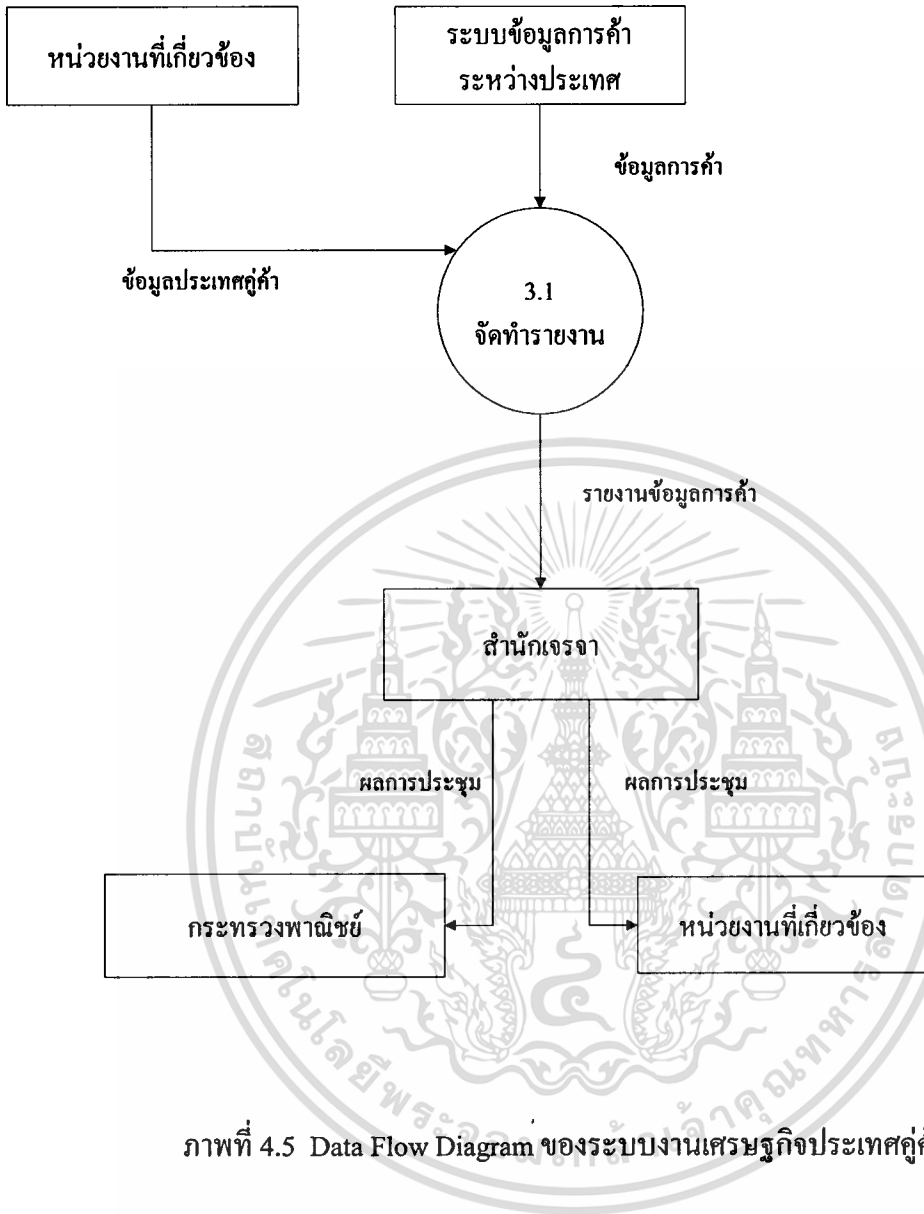
ภาพที่ 4.3 Data Flow Diagram ของระบบงานเจรจาการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

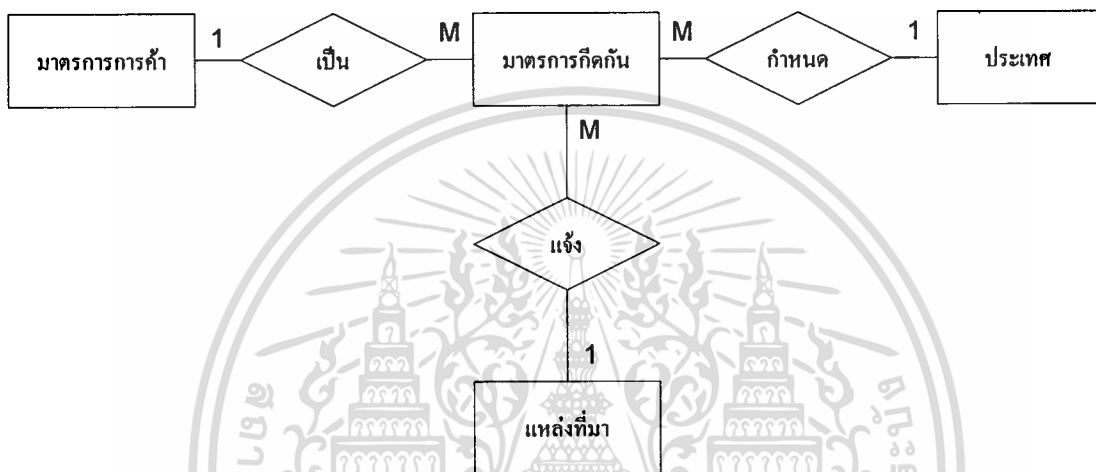
ภาพที่ 4.4 Data Flow Diagram ของระบบงานมาตรการประเทศคู่ค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 Data Flow Diagram ของระบบงานเสริมธุรกิจประเทศคู่ค้า

การออกแบบในระบบย่อยที่ 2 เมื่อพิจารณาศึกษาข้อมูลมาตรการการค้าที่รวบรวมมาได้จากหน่วยงานต่างๆ ตามภาคผนวก ค ซึ่งประกอบด้วย ชื่อมาตรการ รายละเอียดมาตรการ ประเทศที่ใช้มาตรการ ผลกระทบที่เกิดกับสินค้า และแหล่งที่มาของข้อมูล การออกแบบฐานข้อมูลระบบงาน มาตรการการค้าของประเทศคู่ค้าสามารถจัดทำ Entity Relationship Diagram ดังแสดงในภาพที่ 4.6 ให้แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล

ภาพที่ 4.6 E-R Diagram ของระบบมาตรการการค้าของประเทศคู่ค้า

สำหรับระบบข้อมูลมาตรการการค้า ออกแบบมาให้มีความสามารถในการค้นหาได้ ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาจากมาตรการการค้า และค้นหาจากรายชื่อประเทศที่ออกมาตรการ ขั้นตอนในการจัดทำเป็นระบบฐานข้อมูลได้นำข้อมูลจากตารางมาปรับปรุง (ภาพที่ 4.7)

มาตรการการค้า

มาตรการการค้า	รายละเอียดมาตรการ	ประเทศ	สินค้า	ที่มา
---------------	-------------------	--------	--------	-------

ภาพที่ 4.7 ตารางมาตรการการค้าของคู่ค้า

และทำการ Normalization จนได้ตารางจำนวน 4 ตาราง (ภาพที่ 4.8) และนำตารางที่ได้มากำหนดรายละเอียดต่างๆ ของข้อมูลรวมทั้งพิจารณาความสัมพันธ์ของตารางที่ได้กับระบบงานอื่นของกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ เช่น ตารางชื่อประเทศ ที่มีข้อมูลในระบบข้อมูลเศรษฐกิจการค้า จึงจัดทำรหัสให้เหมือนกัน เพื่อในอนาคตสามารถเชื่อมโยงระบบนี้กับระบบอื่นๆ ได้

มาตรการกีดกันการค้า

เลขรหัส	รหัสมาตรการการค้า	รายละเอียดมาตรการ	สินค้า	รหัสประเทศ	รหัสที่มา
---------	-------------------	-------------------	--------	------------	-----------

มาตรการการค้า

รหัสมาตรการ	มาตรการการค้า
-------------	---------------

ประเทศ

รหัสประเทศ	ชื่อประเทศภาษาอังกฤษ	ชื่อประเทศภาษาไทย
------------	----------------------	-------------------

แหล่งที่มา

เลขรหัส	รหัสที่มา	ชื่อที่มา
---------	-----------	-----------

ภาพที่ 4.8 ตารางมาตรการการค้าของคู่ค้าที่ทำ Normalization แล้ว

รายละเอียดของตารางทั้ง 4 ได้แก่ (ตารางที่ 4.3–4.6)

1. มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า (NTB)
2. ชื่อมาตรการกีดกันทางการค้า (NTM)
3. ชื่อประเทศ (COUNTRY)
4. ชื่อแหล่งที่มา (SOURCES_NAME)

ตารางที่ 4.3 รายละเอียดตาราง NTB

ตาราง NTB (มาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า)

Column	Type	Width	Description	Note
NTB_ID	Number	5	ID Number	PK
NTM_NO	Number	3	Non-Tariff Number	
NTB_DISCRIPTION	Text	100	Non-Tariff Barrier Description	
CTR	Text	2	Short Country Name	
COMMODITY	Text	50	Commodity Name	
SRN	Text	3	Short Source Name	

ตารางที่ 4.4 รายละเอียดตาราง NTM

ตาราง NTM (ชื่อมาตรการกีดกันทางการค้า)

Column	Type	Width	Description	Note
NTM_NO	Number	3	Non-Tariff Number	PK
NTM	Text	50	Non-Tariff Measures	

ตารางที่ 4.5 รายละเอียดตาราง COUNTRY

ตาราง COUNTRY (ชื่อประเทศ)

Column	Type	Width	Description	Note
CTR	Text	2	Short Country Name	PK
ENAME	Text	30	Country Name in English	
NAT_TNAME	Text	30	Country Name in Thai	

ตารางที่ 4.6 รายละเอียดตาราง SOURCES_NAME

ตาราง SOURCES_NAME (ชื่อแหล่งที่มา)

Column	Type	Width	Description	Note
ID_SOURCES	Number	2	Sources Number	PK
SOURCES_NAME	Text	30	Sources Name	
SNR	Text	3	Short Sources Name	

การออกแบบในระบบย่อยที่ 3 ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าของประเทศคู่ค้าได้มีการจัดทำอยู่แล้วโดยศูนย์สารสนเทศการค้า รูปแบบของข้อมูลที่เผยแพร่เป็นรูปแบบตาราง โดยข้อมูลได้มาจากระบบข้อมูลการค้า และนำมาใส่ลงในตารางของ โปรแกรม Microsoft Excel หลังจากนั้นก็ทำการจัดรูปแบบ แล้วจัดพิมพ์เผยแพร่ การจัดทำข้อมูลเข้าสู่ระบบย่อยที่ 3 ได้นำเอาข้อมูลที่อยู่ในตาราง Microsoft Excel มาแปลงให้อยู่ในภาษา Hyper Text Markup Language (HTML) ซึ่งให้ Web Browser อ่านได้ นอกจากนี้ ได้จัดและแบ่งกลุ่มของข้อมูลออกเป็นหัวข้อต่างๆ ตามรายชื่อประเทศคู่ค้า รวมทั้งได้เพิ่มส่วนที่เป็น META Tags ที่ใช้เป็น Keywords ในการสืบค้น (Search) เข้าไปด้วย

บทที่ 5

การจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

การจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยระบบย่อย 3 ระบบ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ผ่านมา การเชื่อมโยงระหว่างระบบกันอาศัยรูปแบบ Hyper Link การนำเอาภาษา HTML มาใช้ทำให้งานต่อการสร้างและการใช้งาน สำหรับระบบย่อยที่ 2 ที่ประกอบด้วยฐานข้อมูลมาตรฐานการค้าของคู่ค้า ก็นำเอาโปรแกรมฐานข้อมูลมาสร้าง และเชื่อมโยงกับระบบย่อยอื่นๆ โดยใช้รูปแบบของ Hyper link เหมือนกัน ระบบต้นแบบที่สร้างขึ้นมาเพื่อทดสอบแนวคิดการจัดทำสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งจะต้องนำไปให้ผู้ใช้งานทดลองใช้ต่อไป แล้วนำกลับมาปรับปรุงให้ดีขึ้น

5.1 คุณสมบัติของอุปกรณ์

ระบบที่พัฒนาขึ้น เพื่อทดสอบการทำงานของต้นแบบของระบบงานสารสนเทศการเจรจาการค้า คุณสมบัติของอุปกรณ์ที่ใช้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

(1) Hardware ประกอบด้วย

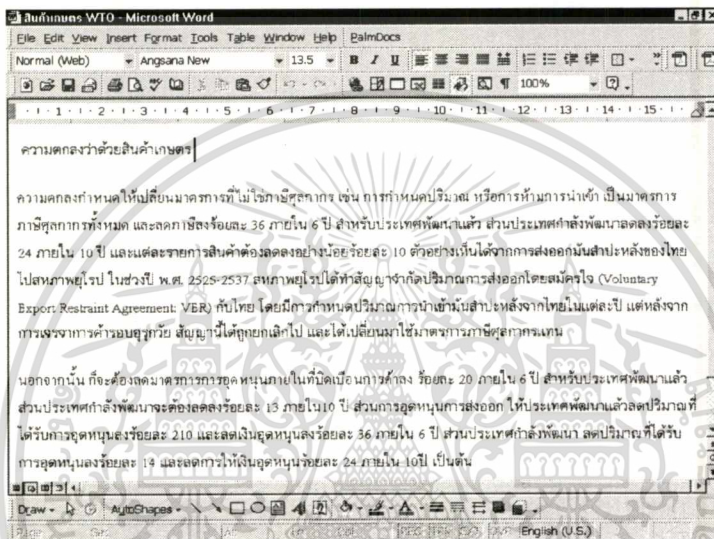
- เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มี CPU คุณสมบัติไม่ต่ำกว่า Pentium 133 MHz RAM ไม่ต่ำกว่า 64 MB และมี Harddisk ไม่ต่ำกว่า 1 GB

(2) Software ประกอบด้วย

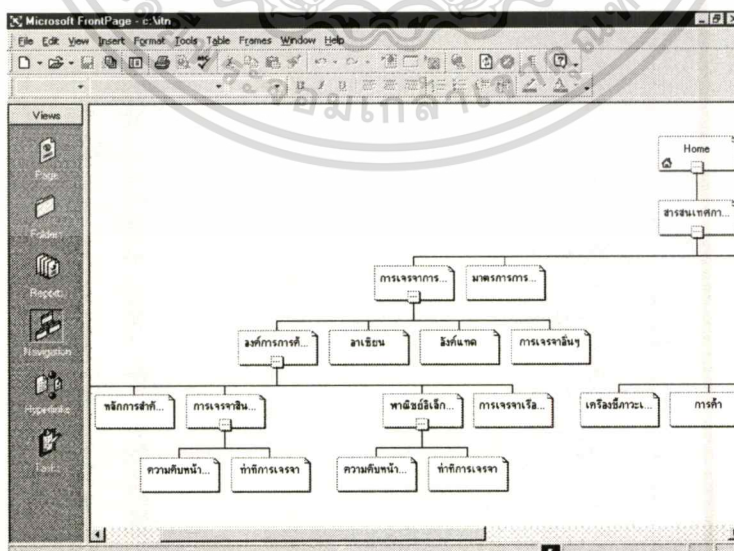
- Microsoft Windows 98 หรือ Windows NT 4.0 Workstation
- Microsoft Office 2000 ซึ่งประกอบด้วยโปรแกรม Access Word Excel และ FrontPage โดยโปรแกรม Access ใช้สำหรับสร้างฐานข้อมูล โปรแกรม FrontPage ใช้ในการออกแบบและสร้าง Web โปรแกรม Word และ Excel ใช้ในการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบ file ชนิด Hyper Text Markup Language
- Internet Explorer 5 ใช้เป็น Web Browser ในการเรียกดูข้อมูล และติดต่อกับฐานข้อมูล

5.2 การบันทึกข้อมูลลงระบบ

ระบบย่อยที่ 1 ระบบงานเจรจา การบันทึกโดยการนำเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมา จัดทำให้อยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดแบ่งตามหมวดหมู่ และหัวเรื่องที่กำหนดไว้ หลังจากนั้น นำเอาไปแปลงเป็นภาษา Hyper Text Markup Language (HTML) และใช้โปรแกรม FrontPages ในการจัดสร้าง Website ดังภาพที่ 5.1 และ 5.2

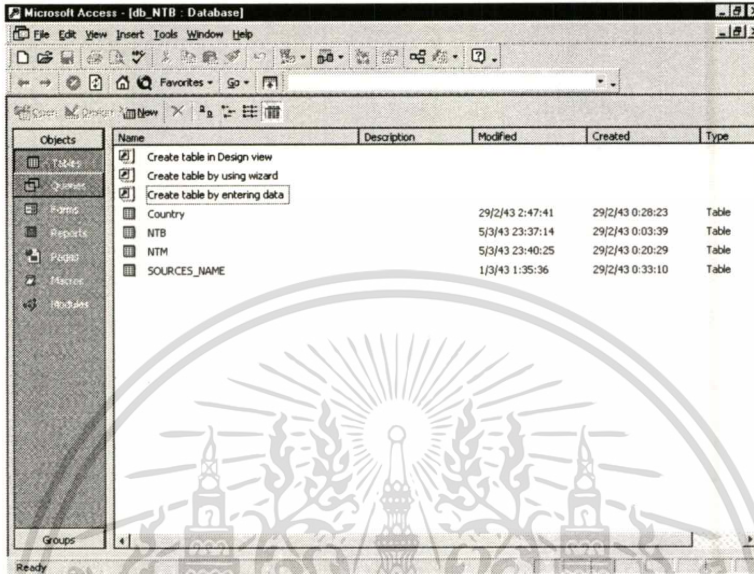
ภาพที่ 5.1 การใช้โปรแกรม MS Word 2000 แปลงเอกสารเป็น HTML

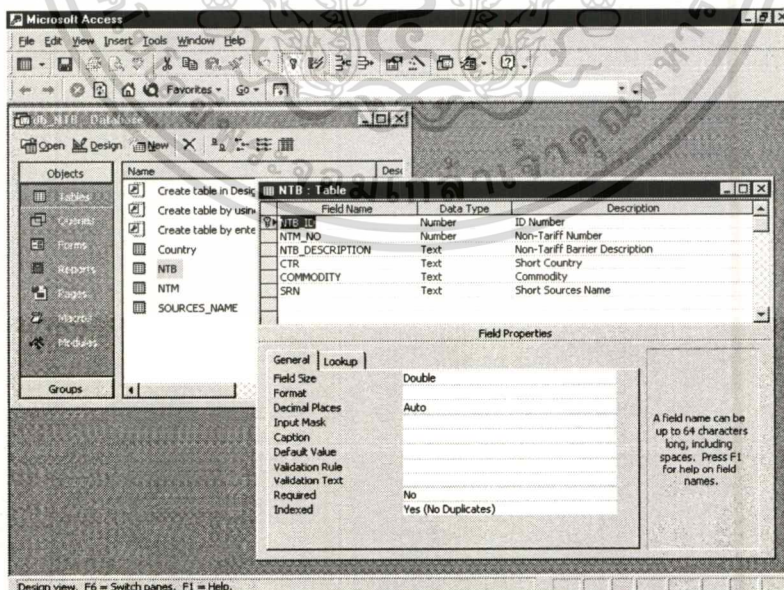
ภาพที่ 5.2 การใช้โปรแกรม MS FrontPage 2000 จัดหมวดหมู่และเชื่อมโยงเอกสาร HTML

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบย่อยที่ 2 ระบบงานมาตรการการค้าประเทศคู่ค้า โดยนำเอาการโปรแกรม MS Access 2000 มาจัดสร้างฐานข้อมูลมาตรการประเทศคู่ค้าตามที่ได้ออกแบบฐานข้อมูลไว้ ดังภาพที่ 5.3 5.4 และ 5.5

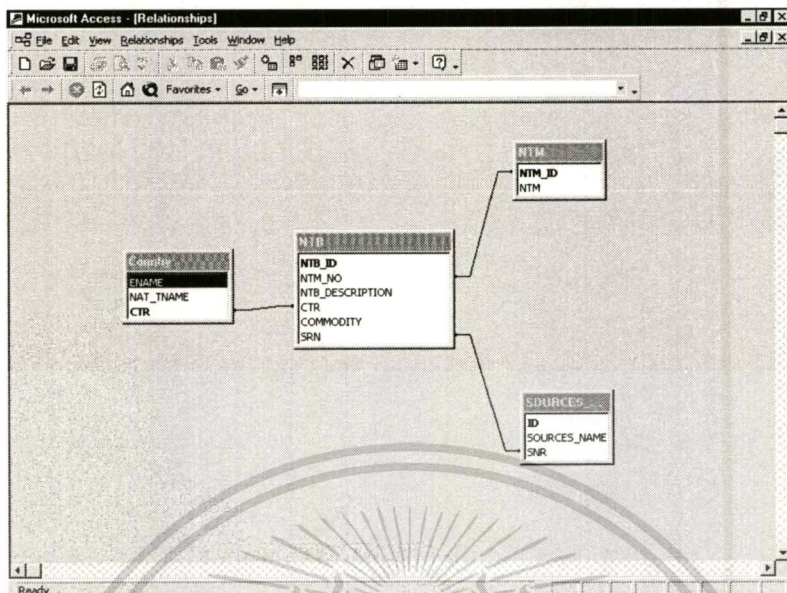

ภาพที่ 5.3 การใช้โปรแกรม MS Access 2000 ในการสร้างตาราง

ภาพที่ 5.4 รายละเอียดของข้อมูลในตาราง NTB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

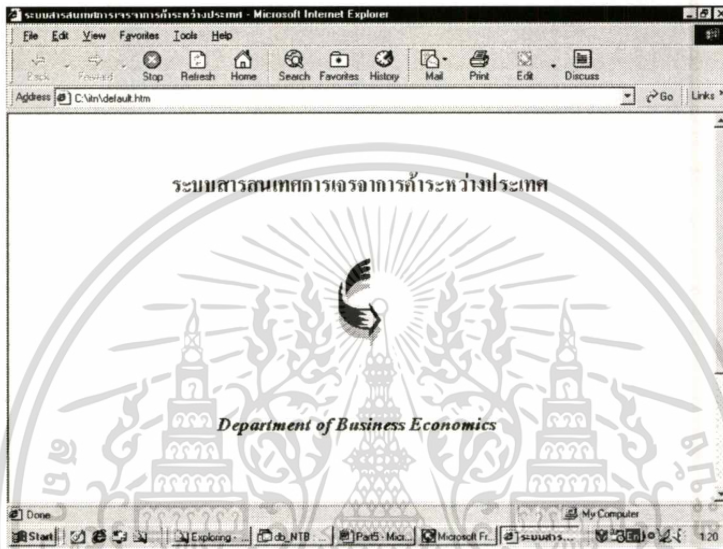
ภาพที่ 5.5 การแสดงความสัมพันธ์ของตารางต่างๆ ในโปรแกรม MS Access 2000

ระบบย่อยที่ 3 ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าของประเทศคู่ค้า นำข้อมูลเศรษฐกิจการค้าของประเทศคู่ค้าได้มีการจัดทำอยู่แล้ว ในรูปตารางของโปรแกรม Microsoft Excel มาแปลงให้อยู่ในรูป ภาษา HTML และใช้โปรแกรม MS FrontPages 2000 ในการจัดสร้าง หมวดหมู่ และเชื่อมโยง ดังภาพที่ 5.6 และ 5.7

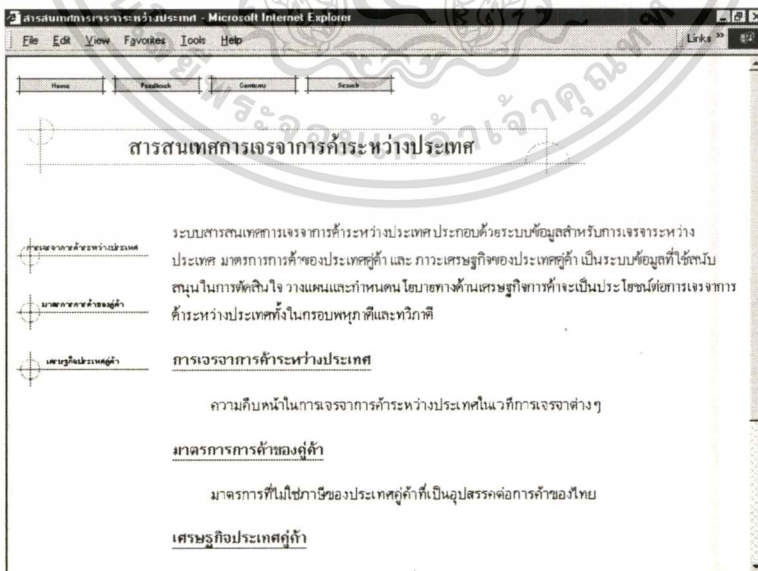

5.3 หน้าจอและการแสดงผลของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า

เมื่อเข้าสู่ระบบจะพบกับ Homepage แรก ดังภาพที่ 5.8 เมื่อเข้าสู่ระบบแล้วสามารถใช้ Web Browser เรียกใช้ระบบย่อยต่างๆ รวมทั้งการสืบค้น และการส่งข้อคิดเห็น ตามภาพที่ 5.9 ถึง 5.17

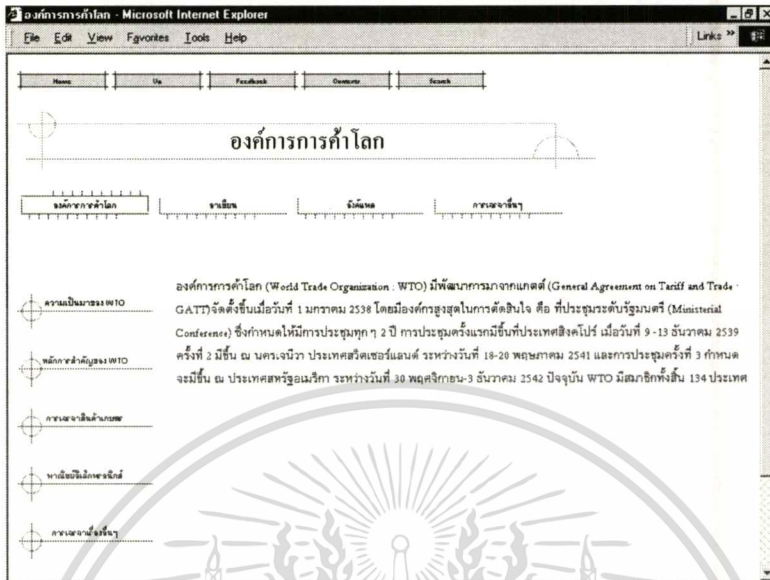

ภาพที่ 5.8 การผ่านเข้าสู่ระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า

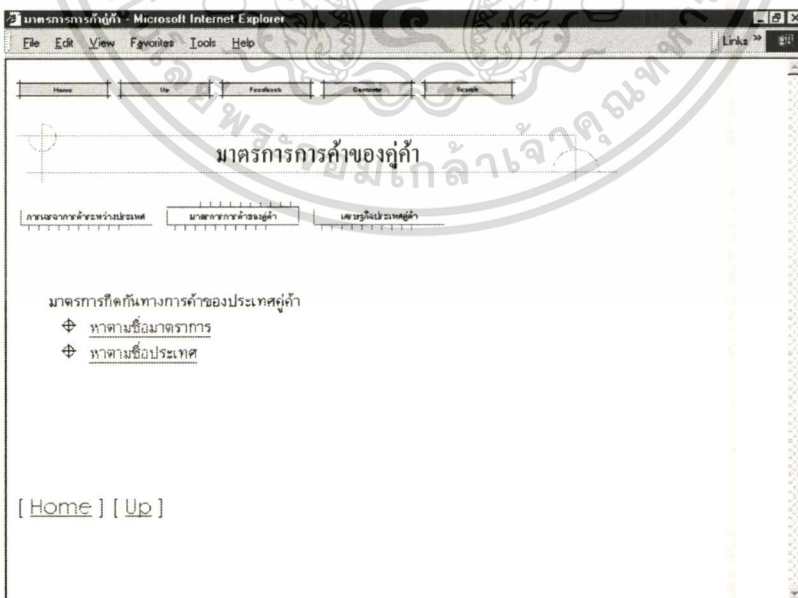

ภาพที่ 5.9 เมนูหลักของระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

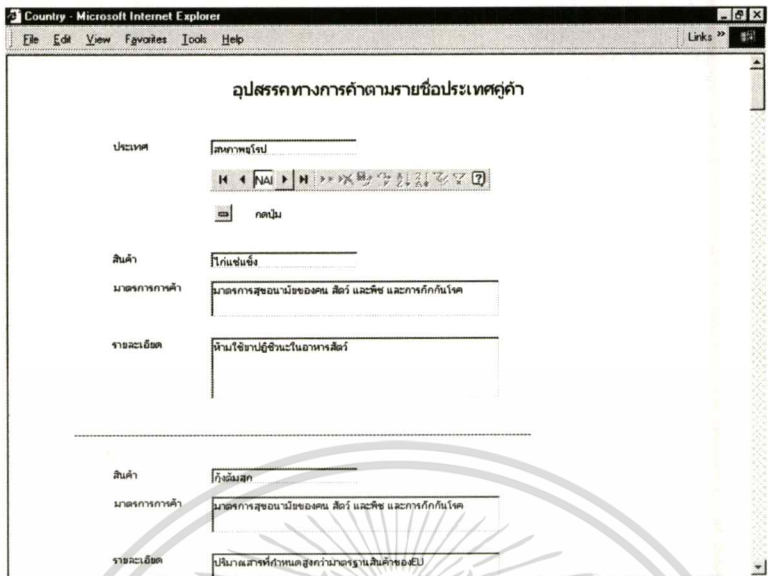

ภาพที่ 5.10 ข้อมูลของระบบการเจรจาการค้า

ภาพที่ 5.11 จอภาพแรกของระบบมาตรการค้าของประเทศคู่ค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.12 ข้อมูลของระบบมาตรการค้าของประเทศคู่ค้า

ภาพที่ 5.13 ข้อมูลของระบบเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สืบค้นนำเข้าของไทย - Microsoft Internet Explorer

File Edit View Favorites Tools Help Links

Home Up Feedback Contact Print

สินค้านำเข้าของไทย

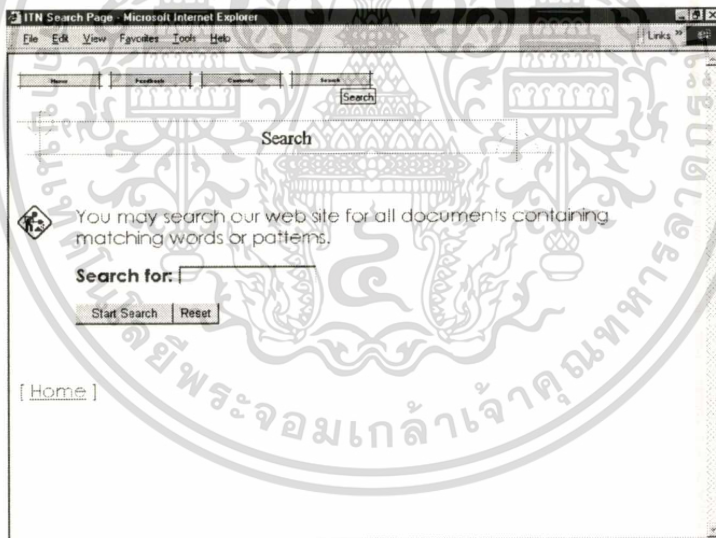
[การค้า]

สินค้าตัว 18 รายการของไทยจากทุกทวีปโลก

มูลค่า: ล้านบาท

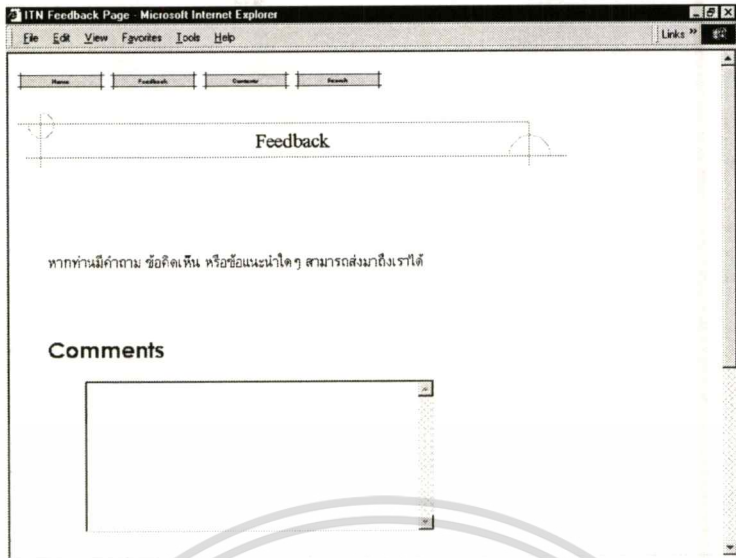
รหัสศร	2516	2540	2541	2516(พ.ศ. - 00.)	2540(พ.ศ. - 00.)
1 เครื่องฉายไฟฟ้า	36,845.1	41,179.5	45,791.3	35,189.5	35,312.8
2 เครื่องปั้น เซรามิก อุปกรณ์การปั้น	18,467.2	31,989.7	19,827.6	14,118.5	23,393.7
3 เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	28,946.4	23,861.9	36,195.4	27,881.2	14,759.1
4 เอมัลลิสต์	17,348.4	21,231.7	19,881.4	14,959.7	13,451.1
5 เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	17,213.8	22,953.7	14,877.8	11,349.4	13,559.3
4 เครื่องจักรใช้แรงกลทุกชนิด	38,884.4	27,772.1	24,814.9	19,157.8	12,548.5
7 เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำจากเหล็ก (ยกเว้นเครื่องมือการตัด การเจาะสกรู การย้ำกริปส์)	6,718.4	18,475.8	9,284.1	7,847.7	7,474.4

ภาพที่ 5.14 ข้อมูลของระบบเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า

ภาพที่ 5.15 การสืบค้นข้อมูลใน Website

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.16 การส่งข้อคิดเห็นให้กับผู้เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 5.17 สารบัญ Website สารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุป

การพัฒนากระบวนสารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การศึกษารวบรวมข้อมูล

การศึกษารวบรวมข้อมูลได้จากเอกสารที่ใช้ในการเจรจาการค้า และสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานเจรจาการค้าโดยตรงและผู้ให้ข้อมูลสนับสนุน การจัดทำต้นแบบได้นำตัวอย่างของการเจรจาการค้าภายใต้องค์การการค้าโลกมาเป็นตัวอย่างในการทดสอบระบบ สำหรับงานมาตรการการค้าที่เป็นเรื่องใหม่โดยยังไม่ได้มีการรวบรวมข้อมูลไว้ในระบบ ก็ได้รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลมาตรการกีดกันการค้าของประเทศเอเชีย-ยุโรป นอกจากนี้ การหารือระหว่างสำนักต่างๆ ถึงความต้องการระบบสารสนเทศ ก็เป็นข้อมูลที่สำคัญที่บอถึงความต้องการของผู้ใช้ และได้นำมาใช้ประกอบการพัฒนาระบบ

2. การวิเคราะห์และออกแบบระบบ

ในการวิเคราะห์และออกแบบระบบได้นำข้อมูลที่ศึกษาได้มาวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้ จัดทำเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงาน ศึกษาข้อกำหนดของระบบ และข้อจำกัดที่มีอยู่ โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาระบบให้เป็นต้นแบบ เพื่อให้สำนักเจรจนาไปทดสอบการใช้ ในการเตรียมการไปเจรจาการค้า สำหรับสำนักอื่นๆ อาจจะนำไปใช้ได้บางส่วน

3. การพัฒนาระบบสารสนเทศ

การพัฒนากระบวนสารสนเทศโดยใช้พื้นฐานของการพัฒนาเว็บเพจ (Web Pages) มานำเสนอข้อมูล โปรแกรม FrontPage 2000 ของไมโครซอฟท์ นำมาใช้ในการสร้าง website และโปรแกรม Access 2000 ของไมโครซอฟท์ นำมาใช้เป็นโปรแกรมจัดการฐานข้อมูล รวมทั้งใช้เทคโนโลยีใหม่ของไมโครซอฟท์ที่สามารถแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปของภาษา HTML ได้เลยไม่ว่า

จะเป็นโปรแกรม MS Word MS Excel และ MS Access โดยในส่วนของโปรแกรม Access มีความสามารถที่จะนำข้อมูลในฐานข้อมูลไปแสดงบนเว็บเพจได้เลย

4. การใช้งานระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า

เนื่องจากระบบสารสนเทศนี้ ใช้เทคโนโลยีเว็บมาพัฒนาระบบ ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้การใช้งานเพิ่มเติม หากสามารถใช้ Web Browser ได้ การออกแบบหน้าจอของเว็บสร้างหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยเป็นขั้นตอน ซึ่งเป็นแบบที่เข้าใจง่าย เช่นเดียวกันกับการเรียกใช้ข้อมูลในฐานข้อมูลมาตรการการค้า ผู้ใช้ก็ใช้ Web Browser ติดต่อกับฐานข้อมูลได้โดยตรง

6.2 ปัญหาและข้อจำกัดของระบบ

ระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าพัฒนามาจากแนวคิดที่จะให้สำนักเจรจาแบ่งปัน (Share) ข้อมูลการเจรจาซึ่งกันและกันของแต่ละสำนัก หากทุกสำนักเจรจาสามารถนำข้อมูลที่มีอยู่บันทึกลงในระบบแล้ว ข้อมูลการเจรจาที่มีอยู่ก็จะมีคุณค่าเพิ่มขึ้น รวมทั้งความสะดวกและรวดเร็วในการใช้งาน ซึ่งในทางปฏิบัติจะพบปัญหาของการ update ข้อมูล ทั้งนี้ สาเหตุอาจเกิดจากระบบงานที่ยังทำด้วยมืออยู่ (Manual) การบันทึกข้อมูลลงในระบบจะต้องทำงานซ้ำกันสองหน สำหรับปัญหาอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรูปแบบของข้อมูลที่จะมาลงในเว็บ ความรู้ในการทำ WebPage การ Upload ข้อมูล ก็สามารถแก้ไขได้

ข้อจำกัดในด้านเวลาการพัฒนาสารสนเทศการเจรจาการค้า ทำให้ระบบที่พัฒนาขึ้นมา มีความสมบูรณ์ในระดับหนึ่ง ซึ่งอาจจะไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้ทั้งหมด รวมทั้งผู้พัฒนาด้วย ที่อยากทำให้ระบบนี้นำไปใช้งานจริง นอกจากนี้ ในส่วนของการบำรุงรักษาระบบ และการปรับปรุงระบบก็ไม่ได้กล่าวถึงในรายงานนี้

ระบบที่พัฒนาขึ้นมา ยังไม่ได้วางระบบการรักษาความปลอดภัยไว้ มีเพียงแต่การกำหนดระดับความปลอดภัยของข้อมูล หากจะนำมาใช้งานจริงคงจะต้องศึกษาการรักษาความปลอดภัยของระบบให้มาก เนื่องจากระบบนี้ใช้การติดต่อผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งง่ายต่อการถูกบุกรุก นอกจากนี้ ควรพิจารณาหาเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมที่เหมาะสมมาใช้ด้วย เนื่องจากการพัฒนาทำบนเครื่องคอมพิวเตอร์ไมโครคอมพิวเตอร์ สำหรับใช้ทดสอบและการออกแบบเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 ข้อเสนอแนะ

การจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้า จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่างๆ ที่จะต้องใช้ข้อมูลไปเจรจาการค้า ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ดังนั้น การจัดทำระบบสารสนเทศการเจรจาการค้าคงไม่ใช่มีแค่กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ หรือกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ทำเพียงผู้เดียว ความร่วมมือแบบเดิมๆ อาจจะไม่เพียงพอกับการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบัน หากทุกหน่วยงานของไทยหากสามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานในประเทศหรือหน่วยงานไทยที่อยู่ในต่างประเทศ เช่น สถานทูตไทย ข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเจรจาการค้าของไทยไม่น้อย การออกแบบระบบนี้ก็สนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมียระบบคอมพิวเตอร์เหมือนกัน ซึ่งเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสามารถเชื่อมโยงโลกในปัจจุบันได้ทุกส่วน

ในเรื่องของความการรักษาความปลอดภัยของระบบที่ยังไม่ได้ศึกษา ระบบเครือข่ายเสมือน (Virtual Private Network : VPN) ก็น่าจะเป็นทางเลือกที่ควรศึกษาในเรื่องการรักษาความปลอดภัยของระบบที่จะต้องเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

การนำความรู้ของผู้ชำนาญการเจรจาการค้า (Expert) เข้ามาบรรจุไว้ในระบบสารสนเทศการเจรจา ก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจในการพัฒนาระบบให้มีความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันนักเจรจาการค้าของไทยที่มีความรู้ ความชำนาญในเวทีการเจรจาการค้าระดับโลกมีน้อยราย ความรู้ของบุคคลเหล่านี้ ก็มีผู้สามารถเข้าไปเรียนรู้ได้น้อยคนนัก หากนำความรู้ความสามารถของนักเจรจาการค้าของไทยเข้ามาสู่ระบบ ก็จะช่วยฝึกให้ไทยมีนักเจรจาการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

- เกริกไกร จีระแพทย์. 2539. การเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย. กรุงเทพฯ : คู่แข่งบู๊คส์.
- กิตติ ภัคดีวัฒนกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. 2541 การออกแบบฐานข้อมูล. กรุงเทพฯ : หจก. ไทยเจริญการพิมพ์.
- ดวงแก้ว สวามิภักดิ์. 2540. ระบบฐานข้อมูล. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- พาณิชย์,กระทรวง. 2523. ประวัติกระทรวงพาณิชย์ ในวาระครบรอบปีที่ 60. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย.
- พาณิชย์,กระทรวง. 2538. 75 ปีกระทรวงพาณิชย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิชย์, 2538.
- Alter, Steven. 1996. Information Systems : A Management Perspective . 2nd ed. The Benjamin Cumming Publishing Company.
- Rob, Peter and Carlos Cornel. 1997. Database Systems : Design, Implementation and Management. 3rd ed. Cambridge, MA : Course Technology.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ข้อมูลที่จัดทำและเผยแพร่ของสำนักต่าง ๆ

สำนัก	ข้อมูลที่จัดทำ	สื่อที่เก็บ	ข้อมูลที่เผยแพร่	สื่อที่เผยแพร่
ความร่วมมือเศรษฐกิจการค้าภูมิภาค				
	1) ผลการประชุมเอเชีย-ยุโรป	เอกสาร	1) ผลการประชุมเอเชีย-ยุโรป	Internet
	2) ผลการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจเอเชีย-ยุโรป	เอกสาร	2) ผลการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจเอเชีย-ยุโรป	Internet
	3) ผลการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการค้าและการลงทุนเอเชีย-ยุโรป	เอกสาร	3) ผลการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการค้าและการลงทุนเอเชีย-ยุโรป	Internet
	4) ผลการประชุมสภาธุรกิจเอเชีย-ยุโรป	เอกสาร	4) ผลการประชุมสภาธุรกิจเอเชีย-ยุโรป	Internet
	5) ผลการประชุมประเทศผู้ประสานงานเอเชีย-ยุโรป	เอกสาร	5) ผลการประชุมประเทศผู้ประสานงานเอเชีย-ยุโรป	Internet
	6) ความคืบหน้าโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS-EC)	เอกสาร	6) ความคืบหน้าโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS-EC)	Internet
	7) ความคืบหน้าภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุทวีป (BIMST-EC)	เอกสาร	7) ความคืบหน้าภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุทวีป (BIMST-EC)	Internet
	8) ความคืบหน้าโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)	เอกสาร	8) ความคืบหน้าโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (IMT-GT)	Internet
	9) ผลการประชุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้กรอบเอเปค	เอกสาร	9) ผลการประชุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้กรอบเอเปค	Internet

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนัก	ข้อมูลจัดทำ	สื่อที่เก็บ	ข้อมูลที่เผยแพร่	สื่อที่เผยแพร่
	10) เอกสารประกอบการบรรยายในเรื่องเอเปค	เอกสาร	10) เอกสารประกอบการบรรยายในเรื่องเอเปค	Internet
	วิจัยเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ			
	1) รายงานผลการวิจัยเรื่องศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมน้ำตาล (พฤษภาคม 2539)	เอกสาร	1) รายงานผลการวิจัยเรื่องศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมน้ำตาล (พฤษภาคม 2539)	Internet, บทสรุป
	2) การศึกษาการพยากรณ์การส่งออกสินค้าสำคัญของไทยในตลาดโลก (เมษายน 2541)	เอกสาร	2) การศึกษาการพยากรณ์การส่งออกสินค้าสำคัญของไทยในตลาดโลก (เมษายน 2541)	Internet, บทสรุป
	3) การศึกษาเศรษฐกิจสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญของไทย 5 รายการ (กรกฎาคม 2542)	เอกสาร	3) การศึกษาเศรษฐกิจสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญของไทย 5 รายการ (กรกฎาคม 2542)	Internet, บทสรุป
	4) รายงานการศึกษานโยบายเกษตรร่วมของสหภาพยุโรปกับการเจรจาเกษตรรอบใหม่ (กรกฎาคม 2542)	เอกสาร	4) รายงานการศึกษานโยบายเกษตรร่วมของสหภาพยุโรปกับการเจรจาเกษตรรอบใหม่ (กรกฎาคม 2542)	Internet, บทสรุป
	5) รายงานการศึกษารายการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ของจีนและผลต่อไทย (สิงหาคม 2542)	เอกสาร	5) รายงานการศึกษารายการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ของจีนและผลต่อไทย (สิงหาคม 2542)	Internet, บทสรุป
	6) รายงานการศึกษารายการให้สิทธิพิเศษทางศุลกากร (GSP) และสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา (กันยายน 2542)	เอกสาร	6) รายงานการศึกษารายการให้สิทธิพิเศษทางศุลกากร (GSP) และสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา (กันยายน 2542)	Internet, บทสรุป
	7) รายงานการศึกษารายการจัดทำความตกลงการค้าเสรีของสหภาพยุโรปและขยายสมาชิกภาพ : ผลกระทบต่อไทย (กันยายน 2542)	เอกสาร	7) รายงานการศึกษารายการจัดทำความตกลงการค้าเสรีของสหภาพยุโรปและขยายสมาชิกภาพ : ผลกระทบต่อไทย (กันยายน 2542)	Internet, บทสรุป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนัก	ข้อมูลที่จัดทำ	สื่อที่เก็บ	ข้อมูลที่เผยแพร่	สื่อที่เผยแพร่
	8) รายงานการศึกษาโครงการ ค้าประกันสินค้าเพื่อการส่งออก สินค้าเกษตรของสหรัฐอเมริกา (กันยายน 2542)	เอกสาร	8) รายงานการศึกษาโครงการ ค้าประกันสินค้าเพื่อการส่งออก สินค้าเกษตรของสหรัฐอเมริกา (กันยายน 2542)	Internet, บทสรุป
	9) นโยบายข้าวญี่ปุ่น (สรุปจากข่าว รอยเตอร์ : สิงหาคม 2542)	เอกสาร	9) นโยบายข้าวญี่ปุ่น (สรุปจากข่าว รอยเตอร์ : สิงหาคม 2542)	Internet, บทสรุป
	10) การลดค่าเงินหยวนของจีน (สรุปจากข่าวรอยเตอร์ : กันยายน 2542)	เอกสาร	10) การลดค่าเงินหยวนของจีน (สรุปจากข่าวรอยเตอร์ : กันยายน 2542)	Internet, บทสรุป
	11) การปรับปรุงการตรวจสอบ มาตรฐานอาหารของสหภาพยุโรป	เอกสาร	11) การปรับปรุงการตรวจสอบ มาตรฐานอาหารของสหภาพยุโรป	Internet, บทสรุป
นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ				
	1) รายงานการศึกษาวិเคราะห์	diskette, Internet	1) รายงานการศึกษาวิเคราะห์	Internet
	2) รายงานเฉพาะเรื่อง	diskette,	2) รายงานเฉพาะเรื่อง	Internet
	3) NTE และ NTM ของจีน ได้หวั่น เกาหลี อินเดีย ญี่ปุ่น	เอกสาร	3) NTM และการศึกษาวิเคราะห์ ผลกระทบ NTM ของจีน ได้หวั่น เกาหลี อินเดีย และญี่ปุ่น	Internet/ เอกสาร
	4) NTE และ NTM ของอาเซียน	เอกสาร	4) NTM และการวิเคราะห์ผลกระทบ NTM ของประเทศในอาเซียน, รัสเซีย	Internet/ เอกสาร
	5) ซาอุดีอาระเบีย เข้า WTO	เอกสาร	5) NTM ของ EU	Internet/ เอกสาร
	6) จีน ได้หวั่น อินเดีย เข้า WTO	เอกสาร	6) รายงานผลการประชุม กนศ. ฉบับเผยแพร่	Internet/ เอกสาร
	7) รัสเซีย เข้า WTO	เอกสาร	7) แผนงานกรม	เอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

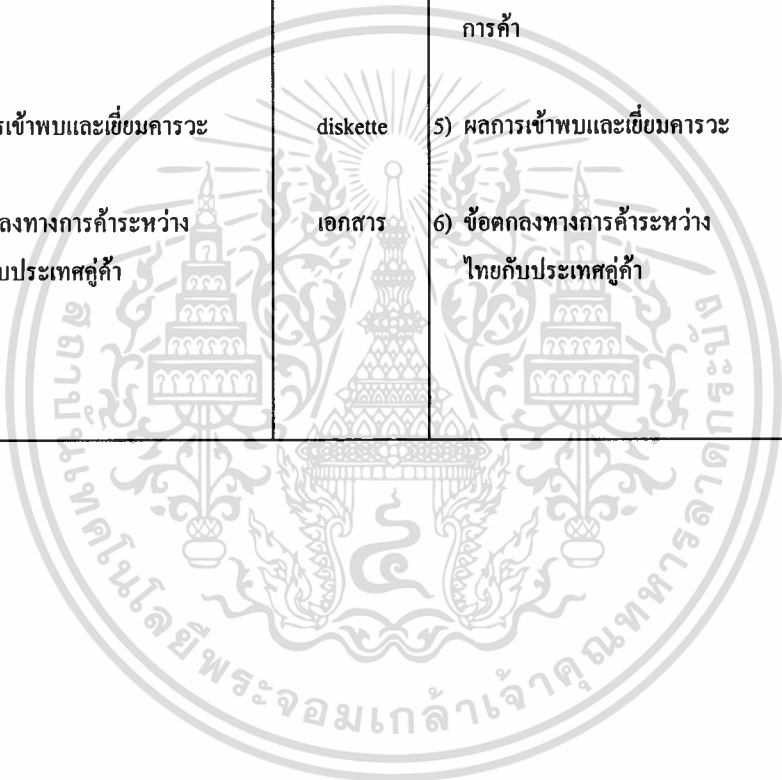
สำนัก	ข้อมูลที่จัดทำ	สื่อที่เก็บ	ข้อมูลที่เผยแพร่	สื่อที่เผยแพร่
	8) ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	เอกสาร	8) ผลการดำเนินงานตามแผนงาน	เอกสาร
	9) เงินกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศของกรม	เอกสาร/ diskette	9) รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล	เอกสาร
	10) บันทึกและหนังสือโต้ตอบ	diskette		
เจรจาการค้าพหุภาคี				
	1) การประชุม/เจรจาในรอบ WTO (download ผ่าน Internet)	Database	1) การเจรจาการค้ารอบใหม่ของ WTO	Internet
	2) การเจรจาการค้ารอบใหม่	diskette	2) การเจรจากับคู่ความตกลงต่าง ๆ	Internet
	3) การเจรจาเรื่องต่าง ๆ ภายใต้อกรอบ WTO	diskette	3) การเจรจาเรื่องต่าง ๆ ภายใต้อกรอบ WTO	Internet
	4) กฎเกณฑ์การค้าโลกภายใต้ WTO	diskette	4) กฎเกณฑ์การค้าโลกภายใต้ WTO	Internet
	5) การเตรียมการสำหรับการประชุมระดับรัฐมนตรีองค์การการค้าโลก ครั้งที่ 3	diskette	5) การเตรียมการสำหรับการประชุมระดับรัฐมนตรีองค์การการค้าโลก ครั้งที่ 3	Internet
	6) ข้อมูลพื้นฐานทางภาษีของไทยในองค์การการค้าโลก	diskette	6) ข้อมูลพื้นฐานทางภาษีของไทยในองค์การการค้าโลก	Internet
ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า				
	1) การค้าระหว่างประเทศของไทย - รายฮาร์โมนไนซ์ - ตามโครงสร้างสินค้าออก-สินค้าเข้า - รายชื่อผู้ส่งออก-ผู้นำเข้า	Database Lan, Internet	1) การค้าระหว่างประเทศของไทย - รายฮาร์โมนไนซ์ - ตามโครงสร้างสินค้าออก-สินค้าเข้า - รายชื่อผู้ส่งออก-ผู้นำเข้า	Lan, Internet เอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำหนัก	ข้อมูลที่จัดทำ	สื่อที่เก็บ	ข้อมูลที่เผยแพร่	สื่อที่เผยแพร่
	2) การค้าระหว่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป อาเซียน เกาหลีใต้ จีน ไต้หวัน	CD-ROM	2) รายงานสรุปการค้าระหว่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป อาเซียน เกาหลีใต้ จีน ไต้หวัน	Internet (สรุป)
	3) การค้าโลก		3) การค้าโลก	
	4) เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของไทยและประเทศคู่ค้าสำคัญ	diskette	4) เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของไทยและประเทศคู่ค้าสำคัญ	Internet
	5) ระบบข้อมูลประเทศ - เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญ - ข้อมูลพื้นฐาน	diskette เอกสาร/ Internet	5) ระบบข้อมูลประเทศ - เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญ - ข้อมูลพื้นฐาน	Intranet
	6) ระบบข้อมูลภายใต้ WTO และ AFTA	database	6) ระบบข้อมูลภายใต้ WTO และ AFTA	download ใน Internet
	7) ข้อมูลอำนวยการสนับสนุนการบริหารและการปฏิบัติงาน - ข้อมูลเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ - ข้อมูลการ Upgrade เครื่อง - ข้อมูลการติดตามบำรุงรักษา ระบบเครื่อง	เอกสาร/ diskette		
เจรจาการค้าทวิภาคี				
	1) ข้อมูลการค้าระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้า - ความสัมพันธ์ทางการค้า - การค้าระหว่างไทยกับคู่ค้า - ปัญหาการค้า - ข้อมูลตลาดของประเทศคู่ค้า	diskette	1) ข้อมูลการค้าระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้า - ความสัมพันธ์ทางการค้า - การค้าระหว่างไทยกับคู่ค้า - ปัญหาการค้า - ข้อมูลตลาดของประเทศคู่ค้า	เอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแน็ก	ข้อมูลทีจ้ดทำ	ถือที่เก็บ	ข้อมูลทีเผยแพร่	ถือที่เผยแพร่
	2) ข้อมูลพื้นฐานของประเทศคู่ค้า - ข้อมูลทั่วไป - ข้อมูลการปกครอง - ข้อมูลเศรษฐกิจ	diskette	2) ข้อมูลพื้นฐานของประเทศคู่ค้า - ข้อมูลทั่วไป - ข้อมูลการปกครอง - ข้อมูลเศรษฐกิจ	เอกสาร
	3) ผลการประชมต่าง ๆ ระหว่าง ไทยกับประเทศคู่ค้า	diskette	3) ผลการประชมต่าง ๆ ระหว่าง ไทยกับประเทศคู่ค้า	เอกสาร
	4) ผลการเยือนของคณะผู้แทน การค้า	diskette	4) ผลการเยือนของคณะผู้แทน การค้า	เอกสาร
	5) ผลการเข้าพบและเชื่อมคารวะ	diskette	5) ผลการเข้าพบและเชื่อมคารวะ	เอกสาร
	6) ข้อตกลงทางการค้าระหว่าง ไทยกับประเทศคู่ค้า	เอกสาร	6) ข้อตกลงทางการค้าระหว่าง ไทยกับประเทศคู่ค้า	เอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

ข้อมูลที่ต้องการระหว่างสำนักภายในกรม

ชื่อข้อมูล	เจ้าของข้อมูล (สำนัก/กลุ่ม)	สื่อการเก็บ	สื่อเผยแพร่	สำนัก/กลุ่ม ที่ต้องการใช้
1) - กฎ ระเบียบ พัดศู การเดินทางไปราชการ กบข. - ข้อมูลข้าราชการ และกิจกรรม - ปฏิทินกิจกรรมกรม/ข่าวเศรษฐกิจการพาณิชย์	สกก./พัดศู สกก./กจ. สกก./ปชส.	เอกสาร	เอกสาร	วศ. ศส. นศ., ศส.
2) ความคืบหน้าในการเจรจาการค้าพหุภาคี - การดำเนินการตามพันธกรณีของประเทศต่าง ๆ ใน WTO - นโยบายและมาตรการทางการค้าของประเทศต่าง ๆ - ทำที่ไทยและต่างประเทศในการเจรจาการค้าพหุภาคี	ทค. ทค. ทค.			วศ., รภ., นศ., ทภ. วศ., รภ., นศ., ทภ. วศ., นศ., ทภ.
3) ความร่วมมือด้านการค้าบริการ	ทค.			รภ.
4) ข้อมูลในเรื่องของ E-Commerce	ทค.			รภ.
5) ความคืบหน้าในการเจรจาในกลุ่มต่าง ๆ เช่น APEC, ASEAN, EU - ทำที่ไทยและประเทศต่าง ๆ - ความคืบหน้าในการรวมกลุ่มศค. และการดำเนินการ	รภ. รภ. รภ.			นศ. วศ., ทภ. วศ., ทภ.
6) ผลและความคืบหน้าในการเจรจาการค้าสองฝ่าย - ข้อมูลความตกลงและความร่วมมือด้านการค้า และเศรษฐกิจ - ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจและการค้าของ ประเทศต่าง ๆ - ผลการประชุมทวิภาคี	ทภ. ทภ.			วศ., รภ., นศ. วศ., รภ., นศ., ศส. รภ., นศ.
7) เรื่อง กนศ. ในด้านต่าง ๆ - ผลการประชุม - มติของ กนศ. - ความคืบหน้าในการดำเนินการตามมติ	นศ.			วศ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อข้อมูล	เจ้าของข้อมูล (สำนัก/กลุ่ม)	สื่อการเก็บ	สื่อเผยแพร่	สำนัก/กลุ่ม ที่ต้องการใช้
8) นโยบายเศรษฐกิจการค้าของไทยในอดีต ปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ภายใต้นโยบาย	นศ.			ทภ.
9) ภาวะเศรษฐกิจการค้าและนโยบายเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าของไทย และการดำเนินมาตรการต่าง ๆ	นศ.			ทภ.
10) มาตรการทางภาษีและมิใช่ภาษีของประเทศคู่ค้าของไทย และผลกระทบของมาตรการต่อสินค้าไทย	นศ.			วศ., รภ., พค., ทภ.
11) มาตรการส่งเสริมการค้าและภาวะเศรษฐกิจ	นศ.			รภ.
12) การขออนุมัติใช้เงินกองทุน - สรุปค่าใช้จ่ายเมื่อสิ้นโครงการและกิจกรรม	นศ.			นศ.
13) แผนงาน โครงการ จ้างศึกษาของกรม	นศ.			นศ.
14) ผลการศึกษาวิจัยเรื่องต่าง ๆ - ผลการศึกษาวิจัยในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ WTO ที่ วศ. - ผลการศึกษาวิเคราะห์วิจัยทางด้านเศรษฐกิจการค้าของไทยและประเทศคู่ค้า	วศ. วศ. วศ.			นศ., ศศ. พค. ทภ.
15) สถิติการส่งออก-นำเข้าต่าง ๆ ของไทย	ศศ.	LAN, Internet, เอกสาร	LAN, Internet, Intranet,	รภ., นศ. ทภ.
16) สถิติการค้าและเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าสำคัญ	ศศ.	Internet, เอกสาร	Internet, Intranet,	รภ., นศ. ทภ.
17) ส่วนแบ่งตลาดของต่างประเทศ	ศศ.	LAN, Internet, เอกสาร	LAN, เอกสาร	นศ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลึกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

ตารางอุปสรรคทางการค้าที่มีพหุภาคี (NTBs) ที่ไทยประสบจากการค้ากับประเทศสมาชิกอาเซียน

มาตราการ	รายละเอียด	ประเทศ	สินค้า	ที่มา
1. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	ห้ามนำเข้า ที่นำเข้าได้กำหนดภาษีสูงมาก	เกาหลี	ผักและผลไม้สด	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
2. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	โรคปากเท้าเปื่อย	เกาหลี	เนื้อหมูแช่แข็ง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
3. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	ตรวจสอบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคในสัตว์น้ำมีชีวิต-สัตว์น้ำสด	จีน	หอยแครง	กรมประมง
4. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	ตรวจสอบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคในสัตว์น้ำมีชีวิต-สัตว์น้ำสด	จีน	เนื้อจระเข้	กรมประมง
5. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	ตรวจสอบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคในสัตว์น้ำมีชีวิต-สัตว์น้ำสด	จีน	ปลาที่มีชีวิต	กรมประมง
6. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	ตรวจสอบการปนเปื้อนจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคในสัตว์น้ำมีชีวิต-สัตว์น้ำสด	จีน	ตะพาบน้ำ	กรมการค้าต่างประเทศ
7. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	ตรวจสอบเชื้อ VRE	ญี่ปุ่น	ไก่แช่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ
8. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	โรคปากเท้าเปื่อย	ญี่ปุ่น	เนื้อสุกแช่เย็นแช่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ
9. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	การกักกัน และตรวจสอบโรคและแมลงศัตรูพืช	ญี่ปุ่น	ผักสด และผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
10. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สารเคมีปนเปื้อนและตกค้าง	ญี่ปุ่น	ผักและผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
11. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สารเคมีปนเปื้อนและตกค้าง	ญี่ปุ่น	กุ้งสดแช่เย็นแช่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ
12. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	Food Sanitation Law	ญี่ปุ่น	เนื้อปลาสดแช่เย็นแช่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ
13. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	Food Sanitation Law	ญี่ปุ่น	กุ้งแช่เยือกแข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ
14. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	Food Sanitation Law	ญี่ปุ่น	สินค้าอาหาร	กรมประมง
15. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	กำหนดค่า MRL และเอกสาร Health Certificate	ญี่ปุ่น	ปลาคัสต์ว์	กรมการค้าต่างประเทศ
16. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	กำหนดค่า MRL และเอกสาร Health Certificate	ญี่ปุ่น	เนื้อสัตว์ปีกและผลิตภัณฑ์	กรมการค้าต่างประเทศ
17. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	เข้มงวดการนำเข้าสินค้าที่มีสารเคมีตกค้าง	ญี่ปุ่น	ผักสด	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
18. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	มีข้อกำหนดเกี่ยวกับโรคเหี่ยว	เนเธอร์แลนด์	ปทุมมา	กรมการค้าต่างประเทศ
19. มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สารพิษตกค้าง	บรูไน	พริก	กรมส่งเสริมการส่งออก

มาตราการ	รายละเอียด	ประเทศ	สินค้า	ที่มา
44	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	ไก่แช่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ
45	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	ผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
46	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	shellfish	สภาอุตสาหกรรม
47	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	beef products	สภาอุตสาหกรรม
48	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	อาหาร	สภาอุตสาหกรรม
49	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	สารดินกระเบื้อง	กรมประมง
50	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	พูนากกระเบื้อง	กรมประมง
51	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	อาหารกระเบื้อง	กรมประมง
52	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สหภาพยุโรป	ข้าวสาร	สภาอุตสาหกรรม
53	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สิงคโปร์	ลำไย	กรมส่งเสริมการส่งออก
54	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สิงคโปร์	สุกร	กรมส่งเสริมการส่งออก
55	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สิงคโปร์	ไก่สดแช่แข็ง	กรมส่งเสริมการส่งออก
56	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สิงคโปร์	พืชและผักสด	กรมส่งเสริมการส่งออก
57	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	สิงคโปร์	ผักและผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
58	มาตรการสุขอนามัยของคน สัตว์ และพืช และการกักกันโรค	อินโดนีเซีย	นม	กรมส่งเสริมการส่งออก
59	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	ญี่ปุ่น	สารปรุงแต่งอาหาร	กรมประมง
60	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	ญี่ปุ่น	สินค้าอาหาร	กรมประมง
61	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	ฟิลิปปินส์		กรมส่งเสริมการส่งออก
62	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	มาเลเซีย	ผัก	กรมส่งเสริมการส่งออก
63	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	มาเลเซีย	ผลไม้	กรมส่งเสริมการส่งออก
64	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	มาเลเซีย	เมล็ดธัญพืช	กรมส่งเสริมการส่งออก
65	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	มาเลเซีย	ประมง	กรมประมง
66	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	สหภาพยุโรป	ผลิตภัณฑ์ชุมชน	กรมการค้าต่างประเทศ
67	ข้อกำหนดเกี่ยวกับกรมการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	สหภาพยุโรป	ไก่แช่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ

มาตราการ	รายละเอียด	ประเภท	สินค้า	ที่มา
68	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	สหภาพยุโรป	ของเล่น	สภาอุตสาหกรรม
69	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	สหภาพยุโรป	ผลิตภัณฑ์อาหาร	สภาอุตสาหกรรม
70	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	สหภาพยุโรป	ประมง	กรมประมง
71	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อและติดฉลาก	สิงคโปร์	ข้าว	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
72	การควบคุมการนำเข้า	จีน	ตะพานน้ำ	กรมการค้าต่างประเทศ
73	การควบคุมการนำเข้า	จีน	ข้าว ยางพารา	กรมประมง
74	การควบคุมการนำเข้า	จีน	ข้าว ยางพารา	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
75	การควบคุมการนำเข้า	ฟิลิปปินส์	เหล็กถวอด	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
76	การควบคุมการนำเข้า	มาเลเซีย	เหล็กถวอด	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
77	การควบคุมการนำเข้า	เวียดนาม	น้ำมันปิโตรเลียม	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
78	การควบคุมการนำเข้า	เวียดนาม	ปุ๋ย	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
79	การควบคุมการนำเข้า	เวียดนาม	รถจักรยานยนต์และอุปกรณ์	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
80	การควบคุมการนำเข้า	เวียดนาม	น้ำตาล	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
81	การควบคุมการนำเข้า	เวียดนาม	ซีเมนต์	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
82	การควบคุมการนำเข้า	เวียดนาม	เหล็ก และเหล็กกล้า	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
83	การควบคุมการนำเข้า	เวียดนาม	ข้าว	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
84	การควบคุมการนำเข้า	สิงคโปร์	เครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
85	การควบคุมการนำเข้า	สิงคโปร์	ข้าว	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
86	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	ผลิตภัณฑ์นมสำหรับเลี้ยง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
87	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	มันอัดเม็ด	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
88	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	แป้งมันสำปะหลัง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
89	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	แป้งมันสำปะหลัง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
90	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	ตัวแดง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
91	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	แป้งมันสำปะหลัง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

มาตรการ	รายละเอียด	ประเทศ	สินค้า	ที่มา
92	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	ข้าว	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
93	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เกาหลี	ลำไยแห้ง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
94	การกำหนดปริมาณนำเข้า	จีน	ข้าว ยางพารา ต้ายโยประติษฐ์	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
95	การกำหนดปริมาณนำเข้า	ญี่ปุ่น	ข้าว	กรมการค้าต่างประเทศ
96	การกำหนดปริมาณนำเข้า	ญี่ปุ่น	แป้งมันสำปะหลัง	กรมการค้าต่างประเทศ
97	การกำหนดปริมาณนำเข้า	ญี่ปุ่น	ปลาเฮอริ่ง	กรมประมง
98	การกำหนดปริมาณนำเข้า	ญี่ปุ่น	ปลาไหลลึกลับ	กรมประมง
99	การกำหนดปริมาณนำเข้า	ญี่ปุ่น	ปลาเค็ม	กรมประมง
100	การกำหนดปริมาณนำเข้า	ญี่ปุ่น	ปลาแอมเคอริล	กรมประมง
101	การกำหนดปริมาณนำเข้า	ญี่ปุ่น	ปลาหมึก	กรมประมง
102	การกำหนดปริมาณนำเข้า	บรูไน	ปูนซีเมนต์	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
103	การกำหนดปริมาณนำเข้า	เวียดนาม	ข้าว	
104	การกำหนดปริมาณนำเข้า	สหภาพยุโรป	เครื่องนุ่งห่ม	กรมการค้าต่างประเทศ
105	การห้ามนำเข้า	บรูไน	เนื้อสัตว์	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
106	การห้ามนำเข้า	บรูไน	โค	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
107	การห้ามนำเข้า	บรูไน	กระบือ	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
108	การห้ามนำเข้า	บรูไน	แพะ	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
109	การห้ามนำเข้า	บรูไน	ไก่	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
110	การห้ามนำเข้า	บรูไน	ไก่สดแช่แข็ง	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
111	การห้ามนำเข้า	ฟิลิปปินส์	ปิ่นทองเงิน	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
112	การห้ามนำเข้า	เยอรมัน	สังทอ	กรมการค้าต่างประเทศ
113	การห้ามนำเข้า	เวียดนาม	บุหรี	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
114	การห้ามนำเข้า	เวียดนาม	รถยนต์พวงมาลัยขวา	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
115	การห้ามนำเข้า	เวียดนาม	อะไหล่รถยนต์ที่ใช้แล้ว	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

มาตราการ	รายละเอียด	ประเทศ	สินค้า	ที่มา
116 การห้ามนำเข้า	ห้ามนำเข้าสิ่งทอที่มีสารเคมีที่เป็นอันตรายเกินกำหนด	สวีเดน	สิ่งทอ	กรมการค้าต่างประเทศ
117 การห้ามนำเข้า	ห้ามนำเข้าสิ่งทอที่ใช้แรงงานอย่างไม่ถูกต้อง	สหภาพยุโรป	สิ่งทอ	กรมการค้าต่างประเทศ
118 คำธรรมเนียมอื่น ๆ	เรียกเก็บค่าธรรมเนียมนำเข้าเพิ่มขึ้น	มาเลเซีย	ประมง	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
119 คำธรรมเนียมอื่น ๆ	เรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษ	มาเลเซีย	อุ้งยาง	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
120 คำธรรมเนียมอื่น ๆ	ระบบภาษีนำเข้า	สหภาพยุโรป	ไคแซ่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ
121 การค้าโดยหน่วยงานของรัฐ	National Food Authority เป็นผู้จำหน่ายในการนำเข้า	ฟิลิปปินส์	ข้าว	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
122 การค้าโดยหน่วยงานของรัฐ	ผูกขาดการนำเข้าโดยองค์การข้าวเปลือกและข้าวสารแห่งชาติ	มาเลเซีย	ข้าว	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
123 การค้าโดยหน่วยงานของรัฐ	ผูกขาดการนำเข้าโดยองค์การจัดซื้ออาหารของรัฐ	อินโดนีเซีย	ข้าวขาวหัก	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
124 การค้าโดยหน่วยงานของรัฐ	ผูกขาดการนำเข้าโดยองค์การจัดซื้ออาหารของรัฐ	อินโดนีเซีย	น้ำตาล	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
125 พิธีการศุลกากร	กฎระเบียบเข้มงวด และใช้เอกสารมาก	อินโดนีเซีย	รถยนต์	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
126 พิธีการศุลกากร	กฎระเบียบเข้มงวด และใช้เอกสารมาก	อินโดนีเซีย	อุปกรณ์ยานพาหนะขนส่ง	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
127 พิธีการศุลกากร	กฎระเบียบเข้มงวด และใช้เอกสารมาก	อินโดนีเซีย	สินค้าอิเล็กทรอนิกส์	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
128 พิธีการศุลกากร	การตรวจสอบและประเมินราคาสินค้า	อินโดนีเซีย	สินค้านำเข้า	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
129 พิธีการศุลกากร	จำแนกพิกัดสินค้าใหม่ ทุให้เสียภาษีสูงขึ้น	ฟิลิปปินส์	ผลไม้แห้ง	สภาอุตสาหกรรม
130 พิธีการศุลกากร	ทำลายกล้วยไม้ไทยที่พบเพลี้ยไฟ	สหภาพยุโรป	ดอกกล้วยไม้	กรมวิชาการเกษตร
131 พิธีการศุลกากร	ไม่รับรองไม่ระบุชื่อพืชรักษาโรคพืชอื่นจะถูกทำลาย	สหภาพยุโรป	ดอกกล้วยไม้	กรมวิชาการเกษตร
132 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน / ยกฟ้อง	สหภาพยุโรป	เสื่อน้ำมัน	กรมวิชาการเกษตร
133 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน / ยกฟ้อง (เมื่อภาคเอกชนในประเทศสู้ไม่ได้)	ฟิลิปปินส์	ไม่ระบุสินค้า	กรมการค้าต่างประเทศ
134 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน	มาเลเซีย	uncoated woodfree printing and writing paper	กรมการค้าต่างประเทศ
135 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน / ยกฟ้อง	มาเลเซีย	plaster and gypsum board	กรมการค้าต่างประเทศ
136 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน / ยกฟ้อง	มาเลเซีย	เสื่อน้ำมัน	กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
137 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน / ยกฟ้อง (ขาดข้อมูลชัดเจน)	สหภาพยุโรป	stainless steel fasteners	กรมเศรษฐกิจพาณิชย์
138 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน / ยกฟ้อง (ขาดข้อมูลชัดเจน)	สหภาพยุโรป	polyethelene terephthalate	กรมเศรษฐกิจพาณิชย์
139 มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด	ไต้สวน / ยกฟ้อง	อินโดนีเซีย	Carbon Black	กรมการค้าต่างประเทศ

มาตราการ	รายละเอียด	ประเทศ	สินค้า	ที่มา
140	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs หรือ ถูกตรวจสอบ	เกาหลี	สินค้าอาหาร/ผลิตภัณฑ์	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
141	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs	ญี่ปุ่น	ประมง	กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์
142	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs หรือ ถูกตรวจสอบ	ญี่ปุ่น	ปศุสัตว์	กรมการค้าต่างประเทศ
143	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs หรือ ถูกตรวจสอบ	ญี่ปุ่น	พืช ผัก ผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
144	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs หรือ ถูกตรวจสอบ	เนเธอร์แลนด์	ปศุสัตว์ พืช ผัก ผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
145	ถูกตรวจสอบ	เยอรมัน	ปศุสัตว์ พืช ผัก ผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
146	ถูกตรวจสอบ	สหภาพยุโรป	ปศุสัตว์ พืช ผัก ผลไม้	กรมการค้าต่างประเทศ
147	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs	สหภาพยุโรป	สินค้าทั่วไป	สำนักเศรษฐกิจการเกษตร
148	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs	สหภาพยุโรป	ข้าวโพด	สำนักเศรษฐกิจการเกษตร
149	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs	สหภาพยุโรป	ผลิตภัณฑ์ประมงในน้ำ	กรมประมง
150	กำหนดให้ติดฉลาก GMOs	สหภาพยุโรป	ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์	กรมส่งเสริมการส่งออก
151	อื่นๆ	บราซิล	ปศุสัตว์	สภาอุตสาหกรรม
152	อื่นๆ	สหภาพยุโรป	สินค้าเกษตร	สำนักเศรษฐกิจการเกษตร
153	อื่นๆ	สหภาพยุโรป	สินค้าเกษตร	สำนักเศรษฐกิจการเกษตร
154	อื่นๆ	สหภาพยุโรป	ไก่แช่แข็ง	กรมการค้าต่างประเทศ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายสุภัทธ์ ตั้งตรงจิตร
วัน เดือน ปีเกิด	18 สิงหาคม 2505
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	2522 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล 2526 เศรษฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2528 Master of Public Administration University of Southern Californian
ประวัติการทำงาน	2529 – ปัจจุบัน รับราชการในตำแหน่งนักวิชาการพาณิชย์ 6 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์

